

USTAWA

z dnia 2006 r.

o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, zwanej dalej "Inspekcją";
- 2) zasady współpracy organów Inspekcji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa dotyczącego ochrony roślin i nasiennictwa, jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz prawodawstwa weterynaryjnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie realizacji zadań Inspekcji;
- 3) zasady wystawiania świadectw zdrowia, w tym określone w przepisach zawartych w aktach prawnych wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145);
- 4) zasady nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem oceną i obrotem materiałem siewnym, w tym określone w przepisach ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.¹⁾) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.²⁾);

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 639.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 137, poz. 1299, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 639.

5) zasady kontroli żywności oraz zasady oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wystawiania świadectw pochodzenia.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) prawodawstwie weterynaryjnym - rozumie się przez to przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w szczególności przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej, kontroli weterynaryjnej w handlu, produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt;
- 2) jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – rozumie się przez to jakość handlową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577);
- 3) jakości zdrowotnej lub bezpieczeństwie żywności - rozumie się przez to odpowiednio jakość zdrowotną oraz bezpieczeństwo żywności w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U z 2005 r. Nr 31, poz. 265).

Art. 3. Inspekcja, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, realizuje zadania z zakresu:

- 1) ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 2) nadzoru nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem oceną i obrotem materiałem siewnym;
- 3) nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, w tym żywności, w tym oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wystawiania świadectw pochodzenia;
- 4) nadzoru nad jakością zdrowotną i bezpieczeństwem żywności, żywienia, materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz wody do spożycia;
- 5) administrowanie i kierowanie siecią Systemu Wczesnego Ostrzegania o

Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywienia Zwierząt (system RASFF), o którym mowa w art. 40b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 265 i Nr 178, poz. 1480), w tym w szczególności gromadzenie informacji o niebezpiecznych produktach żywnościowych oraz ocena ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub środkiem żywienia zwierząt;

- 6) kontrola przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania odpadami z rolnictwa, sadownictwa, upraw hydroponicznych, rybołówstwa, leśnictwa, łowiectwa oraz przetwórstwa żywności, oznaczonymi Kodem 02, zgodnie z rozporządzeniem z dnia 27 kwietnia 2001 r. w sprawie katalogów odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), w tym Grupa 02 odpady z przygotowania i przetwórstwa produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz Grupa 05 odpady z przemysłu mleczarskiego.

Art. 4. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 1, do zadań Inspekcji należy w szczególności:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;
- 2) wykonywanie badań kontrolnych zakażeń zwierząt;
- 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;
- 4) badanie zwierząt rzeźnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 5) przeprowadzanie:
 - a) weterynaryjnej kontroli granicznej,
 - b) kontroli weterynaryjnej w handlu i wywozie zwierząt oraz produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu;
- 6) sprawowanie nadzoru nad:
 - a) bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad wymaganiami weterynaryjnymi przy ich produkcji, umieszczeniu na rynku oraz sprzedaży bezpośredniej,
 - b) wprowadzaniem na rynek zwierząt i ubocznych produktów pochodzenia

- zwierzęcego,
- c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem środków żywienia zwierząt,
 - d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu i produktów akwakultury,
 - e) obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi, wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt oraz warunkami ich wytwarzania,
 - f) wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,
 - g) przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt,
 - h) przestrzeganiem zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz przemieszczaniem zwierząt,
 - i) przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie,
 - j) utrzymywaniem, hodowlą, prowadzeniem ewidencji zwierząt doświadczalnych w jednostkach doświadczalnych, hodowlanych i u dostawców;
- 7) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;
- 8) prowadzenie wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej;

Art. 5. 1. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 2, do zadań Inspekcji, w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin, należy w szczególności:

- 1) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu, w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 3) wydawanie decyzji w sprawie zwalczania organizmów szkodliwych;
- 4) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych,

a także zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się;

- 5) wydawanie świadectw fitosanitarnych, paszportów roślin oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wydawania paszportów roślin;
- 6) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania i przerobu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 7) zawiadamianie organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o ich zatrzymaniu lub zniszczeniu;
- 8) nadzór nad wprowadzaniem, rozprzestrzenianiem oraz nad pracami z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez organizmy kwarantannowe lub niespełniających wymagań specjalnych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie jest zakazane;
- 9) prowadzenie rejestru przedsiębiorców;
- 10) wydawanie certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję roślin;
- 11) wykonywanie badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 12) wydawanie decyzji w sprawie postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami podlegającymi granicznej kontroli fitosanitarnej.

2. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 2, do zadań Inspekcji, w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin, należy w szczególności:

- 1) prowadzenie rejestru oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin;
- 2) kontrola jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 3) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 5) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 6) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;

7) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

3. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 2, do zadań Inspekcji, w ramach nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, należy w szczególności:

- 1) ocena polowa, laboratoryjna i cech zewnętrznych materiału siewnego;
- 2) kontrola tożsamości materiału siewnego;
- 3) kontrola przestrzegania zasad i obowiązujących wymagań w zakresie wytwarzania, oceny, przechowywania i obrotu materiałem siewnym, w tym modyfikowanym genetycznie;
- 4) wydawanie akredytacji w zakresie pobierania próbek i oceny materiału siewnego oraz kontrola warunków ich przestrzegania;
- 5) wydawanie urzędowych etykiet i plomb oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania etykiet;
- 6) kontrola materiału siewnego wwożonego z państw trzecich oraz ustalanie stopni kwalifikacji tego materiału;
- 7) dokonywanie oceny materiału siewnego w przypadku złożenia odwołania od oceny wykonanej przez akredytowane podmioty.

Art. 6. 1. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 3, do zadań Inspekcji należy w szczególności:

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, w tym żywności, w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
 - d) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru oraz współpraca

z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;

- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych;
- 3) gromadzenie i przetwarzanie informacji o sytuacji na rynkach rolnych;
- 4) wykonywanie czynności kontrolnych i współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;
- 5) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych;
- 6) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymienianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych;
- 7) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.

2. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup, biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów.

Art. 7. W zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 4, do zadań Inspekcji należy w szczególności kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, dotyczących:

- 1) warunków produkcji, transportu, przechowywania i sprzedaży żywności oraz warunków żywienia zbiorowego;
- 2) nadzoru nad jakością zdrowotną żywności;
- 3) warunków zdrowotnych produkcji i obrotu przedmiotami użytku oraz materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością;
- 4) wody do spożycia;

5) dokumentacji projektowej:

- a) budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
- b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji lub budownictwie.

Art. 8. Inspekcja wykonuje również inne zadania, określone odrębnymi przepisami.

Art. 9. 1. Inspekcja sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:

- 1) mięsa drobiowego;
- 2) jaj;
- 3) tusz wieprzowych;
- 4) tusz wołowych;
- 5) tusz innych zwierząt.

2. Główny Inspektor wyznaczy laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 10. 1. Inspekcja wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.

2. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek przedsiębiorcy, złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję, po dokonaniu oceny mięsa wołowego w zakresie potwierdzenia jego tożsamości.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
- 3) informacje o:
 - a) dacie i miejscu uboju oraz liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju, jeżeli wnioskodawca dokonuje uboju,
 - b) dacie i miejscu uboju, liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju oraz dacie i miejscu odkostnienia mięsa i liczbie tusz przeznaczonych do odkostnienia mięsa, jeżeli wnioskodawca dokonuje odkostnienia,
 - c) państwie przeznaczenia.

4. Do oceny mięsa wołowego i wydawania świadectw, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 62 ust. 2 i 3 oraz 5 – 8.

5. Za dokonanie czynności związanych z oceną mięsa wołowego, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectw, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za dokonanie oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej, w sposób i w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 9 pkt 2.

Art. 11. 1. Inspekcja prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych oraz działań objętych Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwane dalej "kontrolami".

2. Kontrole są prowadzone na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz. Urz. WE L 388 z 30.12.1989, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie

wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 208, z późn. zm.³⁾), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 4045/89".

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do:

- 1) przeprowadzania analizy ryzyka w rozumieniu rozporządzenia nr 4045/89 w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych;
- 2) opracowywania projektu rocznego planu kontroli, o którym mowa w rozporządzeniu nr 4045/89;
- 3) przekazywania Głównemu Inspektorowi Bezpieczeństwa Żywności planu kontroli.

4. Do przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 4045/89, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4.

5. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa protokół z kontroli wraz z dokumentacją jej dotyczącą w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli.

Art. 12. 1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami administracji rządowej, państwowymi jednostkami organizacyjnymi i jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.

2. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami jednostek i służb, o których mowa w ust. 1, ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi jednostkami i służbami.

Art. 13. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności jest organem właściwym do prowadzenia rejestru umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich, zgodnie z rozporządzeniem nr 2514/78/EWG z dnia 26 października 1978 r. w sprawie rejestracji w Państwach Członkowskich umów w sprawach rozmnażania nasion w

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 328 z 20.12.1994, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 24; Dz. Urz. WE L 328 z 5.12.2002, str. 4;

państwach trzecich (Dz. Urz. WE L 301, 28.10.1978, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 14. 1. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności współpracuje i reprezentuje Inspekcję przed organami Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, właściwymi do spraw:

- 1) weterynarii;
- 2) zdrowia roślin i nasiennictwa;
- 3) jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 4) kontroli jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa żywności.

2. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności przekazuje Komisji Europejskiej wszelkie informacje wymagane przez tę Komisję z zakresu spraw wymienionych w ust. 1.

3. Do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy jest Zastępca Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności – Główny Lekarz Weterynarii.

4. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe na cele określone w ust. 1 i jest odpowiedzialny za prawidłowe wydatkowanie przyznanych środków.

Art. 15. 1. Na terenach i w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz jednostek wojsk obcych przebywających na tych terenach zadania określone w art. 3 pkt 1 wykonuje Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego.

2. Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Szef Służby Weterynaryjnej - Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego lub osoba przez niego upoważniona może uczestniczyć w prowadzonej przez organy Inspekcji:

- 1) weterynaryjnej kontroli granicznej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych wykorzystywanych do przewozu zwierząt lub produktów pochodzenia

⁴⁾ Dz. Urz. UE, Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 443.

zwierzęcego na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;

2) kontroli zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Weterynaryjną, uwzględniając rodzaj i charakter zadań, kompetencje i wymagania niezbędne do sprawowania nadzoru oraz możliwość skutecznego wykonywania tych zadań.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi formy współpracy organów Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, uwzględniając:

- 1) sposób i tryb wzajemnego przekazywania informacji z zakresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 – 4;
- 2) zakres tej współpracy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) warunki i sposób organizacji, uczestnictwa i prowadzenia wspólnych szkoleń Inspekcji i Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób współpracy organów Inspekcji z organami celnymi, w tym przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, mając na względzie zapewnienie sprawnej kontroli przeprowadzanej przez te organy oraz ochronę zdrowia publicznego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji.

Rozdział 2

Organizacja Inspekcji

Art. 17. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności;
- 2) wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności;
- 3) powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności;
- 4) graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności.

2. Zadania organów Inspekcji w zakresie, o którym mowa w art. 4, wykonują:

- 1) lekarze weterynarii i inne osoby zatrudnione w Inspekcji oraz lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności;
- 2) osoby niebędące lekarzami weterynarii wyznaczone do wykonywania określonych czynności o charakterze pomocniczym.

3. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności oraz osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.

4. Lekarze weterynarii, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są urzędowymi lekarzami weterynarii.

5. Zadania i czynności zatwierdzonego lekarza weterynarii określone w przepisach Unii Europejskiej może wykonywać wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii.

Art. 18. 1. Inspekcją kieruje Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem” będący centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Nadzór nad wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 4 – 7 sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Główny Inspektor wyłoniony w drodze konkursu jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora. Kadencja Głównego Inspektora trwa 5 lat, licząc od dnia powołania. Główny Inspektor pełni obowiązki do dnia powołania jego następcy.

4. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie nie większej niż trzech, w tym Głównego Lekarza Weterynarii, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora.

5. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, statut Głównego Inspektoratu, uwzględniając możliwość realizacji zadań Inspekcji.

7. Statut Głównego Inspektoratu określa w szczególności organizację wewnętrzną Głównego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

Art. 19. 1. Głównym Inspektorem może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie oraz co najmniej 5 – letni staż pracy w administracji publicznej na stanowiskach kierowniczych.

2. Zastępcą Głównego Inspektora może być osoba, która posiada co najmniej 4 – letni staż pracy w administracji publicznej na stanowiskach kierowniczych.

3. Zastępcą Głównego Inspektora – Głównym Lekarzem Weterynarii może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiada 5 – letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią;
- 3) posiada tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

Art. 20. 1. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności oraz graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności podlegają Głównemu Inspektorowi.

2. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności podlega wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji, siedziby oraz terytorialny zakres działania wojewódzkich,

powiatowych i granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności, biorąc pod uwagę:

- 1) zasadniczy podział terytorialny państwa, z tym, że zakres działania powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności może obejmować kilka powiatów;
- 2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;
- 3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju.

Art. 21. 1. Do właściwości powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności należy wykonywanie zadań Inspekcji, o których mowa w art. 4 – 5 i 7.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Główny Inspektor może powierzyć powiatowemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności, wykonywanie zadań, o których mowa w art. 6.

Art. 22. 1. Wojewódzkim i granicznym inspektorem bezpieczeństwa żywności może być osoba, która posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) co najmniej 3 – letni staż pracy w administracji publicznej na stanowiskach kierowniczych.

2. Zastępcą wojewódzkiego i granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności może być osoba, która posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) co najmniej 2 – letni staż pracy w administracji publicznej na stanowiskach kierowniczych.

3. W przypadku, gdy wojewódzki lub graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności nie są lekarzami weterynarii, posiadającymi prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnienia takie powinien posiadać ich zastępca.

Art. 23. Powiatowym inspektorem bezpieczeństwa żywności oraz jego zastępcą może być osoba, która posiada:

- 1) wykształcenie wyższe;
- 2) co najmniej 2 - letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z:

- a) weterynarią lub
- b) ochroną roślin lub nasiennictwem, lub
- c) kontrolą żywności oraz kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 24. 1. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego i granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności oraz ich zastępców są wyłaniani w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzanego przez Głównego Inspektora.

2. Wojewódzkiego i granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności oraz ich zastępców powołuje i odwołuje Główny Inspektor.

3. Powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w tym w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, oraz skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowe wymagania odnośnie kandydatów, mając na uwadze dobór osób o odpowiednich kwalifikacjach i umiejętnościach.

Art. 25. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:

- 1) wojewódzkiego i granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności oraz ich zastępcy – wykonuje Główny Inspektor;
- 2) powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności oraz jego zastępcy – wykonuje wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności.

Art. 26. 1. Główny Inspektor może zawiesić w wykonywaniu obowiązków wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności lub jego zastępcę, jeżeli jego działalność lub działalność kierowanego przez niego inspektoratu może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji na obszarze właściwości tych organów. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Główny Inspektor wyznacza osobę pełniącą obowiązki zawieszzonego organu.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

3. W stosunku do powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy kompetencje Głównego Inspektora, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności.

Art. 27. 1. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu bezpieczeństwa żywności, którego jest kierownikiem.

2. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu bezpieczeństwa żywności, którego jest kierownikiem.

3. Graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu bezpieczeństwa żywności, którego jest kierownikiem. W ramach granicznego inspektoratu bezpieczeństwa żywności funkcjonują graniczne posterunki kontroli zatwierdzone na podstawie odrębnych przepisów.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów bezpieczeństwa żywności, mając na względzie prawidłowość realizacji zadań, o których mowa w art. 4 – 8.

Art. 28. 1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywania zadań, o których mowa w art. 4 – 8, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa

2. Wojewódzkie, graniczne i powiatowe inspektoraty bezpieczeństwa żywności są jednostkami budżetowymi.

Art. 29. Główny Inspektor:

1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji i wydaje instrukcje określające sposób jej postępowania, w tym instrukcje dotyczące stosowania przez organy Inspekcji przepisów Unii Europejskiej;

- 2) koordynuje, kontroluje i nadzoruje wykonywanie zadań przez wojewódzkich inspektorów bezpieczeństwa żywności oraz powiatowych i granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności;
- 3) może wydawać wojewódzkim, powiatowym i granicznym inspektorom bezpieczeństwa żywności wiążące wytyczne i polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania; wytyczne i polecenia nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej;
- 4) zarządza systemem wymiany informacji, o którym mowa w art. 67;
- 5) inicjuje i organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;
- 6) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i środkach żywienia zwierząt;
- 7) jest odpowiedzialny za administrowanie i prowadzenie systemu RASFF, w szczególności za gromadzenie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznej żywności pochodzenia roślinnego, zwierzęcego i środków żywienia zwierząt oraz ocenę ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub środkiem żywienia zwierząt;
- 8) może upoważnić osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie:
 - a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny i badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - b) przeprowadzania kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw,
 - c) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy,
 - d) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do badań skuteczności

- działania środków ochrony roślin, prowadzonych w ramach dopuszczania ich do obrotu,
- e) wydawania certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję,
 - f) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw.
- 9) współpracuje z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii oraz innymi organizacjami międzynarodowymi;
 - 10) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji;
 - 11) opracowuje krajowe programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 24 ust. 3;
 - 12) prowadzi listę osób, o których mowa w art. 44 ust. 3;
 - 13) reprezentuje Inspekcję na zewnątrz;
 - 14) może inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną i szkoleniową dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji;
 - 15) wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.

Art. 30. 1. Główny Inspektor współpracuje z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa weterynaryjnego, prawodawstwa dotyczącego ochrony roślin i nasiennictwa, jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, oraz innych przypisanych mu ustawą zadań. Informację o sposobie i zakresie tej współpracy minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnym za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego oraz Komisji Europejskiej.

2. Główny Inspektor w zakresie realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, działa z urzędu lub na wniosek organów, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub Komisji Europejskiej.

3. Główny Inspektor, realizując zadanie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje uzyskane przez organy Inspekcji przy wykonywaniu ich czynności ustawowych.

4. Główny Inspektor może odmówić przekazania informacji organom, o których mowa w art. 1 pkt 2, lub podjęcia działań, jeżeli mogłoby to stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

5. Do informacji, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

6. Informacje, o których mowa w ust. 3, dotyczące działań:

- 1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo weterynaryjne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub
- 2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla poszczególnych państw członkowskich

– Główny Inspektor, po porozumieniu z Komisją Europejską i organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, zainteresowanych państw członkowskich oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współpracy Głównego Inspektora z organami, o których mowa w art. 1 pkt 2, oraz Komisją Europejską, biorąc pod uwagę:

- 1) prawidłowe stosowanie prawodawstwa weterynaryjnego;
- 2) wykrywanie naruszeń tego prawodawstwa i zapobieganie im;
- 3) konieczność informowania o zawieranych z państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie weterynarii.

8. Główny Inspektor składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności:

- 1) ustala kierunki działania, wydaje instrukcje określające sposób postępowania powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności na obszarze województwa oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji, określonych w art. 4 – 8;
- 2) może wydawać powiatowym inspektorom bezpieczeństwa żywności polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu

ich działania;

- 3) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, środków żywienia zwierząt i wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji na obszarze województwa;
- 4) opracowuje wojewódzkie programy dotyczące realizacji zadań Inspekcji na obszarze województwa;
- 5) organizuje szkolenia dla pracowników Inspekcji;
- 6) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję;
- 7) może inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną i szkoleniową dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji.

2. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności oraz graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności, do dnia 31 marca, a na żądanie w każdym czasie, przekazują Głównemu Inspektorowi informacje o realizacji zadań Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności w roku ubiegłym.

3. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności do dnia 28 lutego, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności w roku ubiegłym.

Rozdział 3

Ogólne zasady funkcjonowania oraz przeprowadzania kontroli przez Inspekcję

Art. 32. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 4 – 5 i 7, organem pierwszej instancji jest odpowiednio graniczny albo powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 6, organem pierwszej instancji jest wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności chyba, że

przepisy odrębne stanowią inaczej.

3. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w stosunku do:

- 1) powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności - jest wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności;
- 2) wojewódzkiego i granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności - jest Główny Inspektor.

4. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawilnością sprawy. W tych przypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

5. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 4, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

Art. 33. 1. Główny Inspektor oraz wojewódzcy i powiatowi inspektorzy bezpieczeństwa żywności mogą upoważniać na piśmie pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do przeprowadzania czynności kontrolnych, wydawania decyzji administracyjnych.

2. Upoważnienie może być udzielone pracownikowi Inspekcji, zwanemu dalej „inspektorem”, który:

- 1) ukończył studia wyższe;
- 2) odbył służbę przygotowawczą;
- 3) zdał egzamin przed komisją powołaną przez Głównego Inspektora z zakresu znajomości wybranych przepisów dotyczących zagadnień, o których mowa w art. 4 – 7 ustawy i otrzymał stosowne zaświadczenie.

3. Zadania, o których mowa w ust. 1, w zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 w związku z art. 4, wykonuje osoba z tytułem lekarza weterynarii posiadająca prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje Główny Inspektor i jest ono ważne przez okres 5 lat.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer upoważnienia;
- 2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
- 3) oznaczenie organu kontroli;
- 4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
- 5) określenie zakresu kontroli;
- 6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;
- 10) termin ważności upoważnienia.

6. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie cofnięte, w szczególności w przypadku niewłaściwego wykonywania zadań przez inspektora.

7. Główny Inspektor oraz wojewódzcy i powiatowi inspektorzy bezpieczeństwa żywności prowadzą rejestry upoważnień, o których mowa w ust. 1.

Art. 34. 1. Inspektorzy oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 44 są obowiązani przy wykonywaniu swoich czynności posiadać upoważnienie i nosić na widocznym miejscu odznakę identyfikacyjną.

2. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektor okazuje legitymację służbową oraz pisemne upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz zapoznaje kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami.

3. Inspektorzy oraz osoby, o których mowa w art. 44, przeprowadzający czynności kontrolne nie mają obowiązku uzyskiwania przepustek przewidzianych w regulaminie wewnętrznym podmiotu kontrolowanego oraz nie podlegają rewizji osobistej.

Art. 35. 1. Inspektorzy oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 44 i 46, w zakresie wykonywania czynności, mają prawo w każdym czasie do:

- 1) przeprowadzania kontroli gospodarstw, centrów (organizacji), zakładów, instalacji, urządzeń, innych pomieszczeń lub środków transportu kontrolowanych jednostek;

- 2) pobierania nieodpłatnie, za potwierdzeniem, próbek do badań;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 4) żądania okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych w zakresie, o którym mowa w pkt 4.

2. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić inspektorom oraz osobom wyznaczonym na podstawie art. 44 i 46 pomoc niezbędną do wykonywania ich obowiązków.

3. Do osób wyznaczonych na podstawie art. 44, w zakresie wykonywania przez nich zadań Inspekcji, przepisy art. 38 – 40 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Inspektorzy oraz osoby, o których mowa w art. 44, w zakresie wykonywania czynności określonych w ustawie podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Powiatowy albo wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję. Na wniosek powiatowego albo wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzaniu kontroli.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób wykonywania przez inspektorów kontroli, mając na względzie częstotliwość i prawidłowość jej przeprowadzania.

Art. 37. 1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego, w jego obecności lub w obecności osoby upoważnionej przez ten podmiot.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane także w siedzibie Głównego Inspektora, wojewódzkich inspektorów bezpieczeństwa żywności lub powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy.

3. W toku czynności kontrolnych inspektorzy oraz osoby, o których mowa w art. 44, mogą:

- 1) dokonywać sprawdzania akt i dokumentów oraz ewidencji i informacji lub danych w zakresie objętym kontrolą, sporządzania ich niezbędnych kopii, potwierdzonych przez podmiot kontrolowany lub osoby upoważnionej przez ten podmiot oraz urzędowego tłumaczenia na język polski, w przypadku, gdy są sporządzone w języku obcym;
- 2) dokonywać badania przebiegu określonych czynności;
- 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 4) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;
- 5) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 6) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 7) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;
- 8) zabezpieczać dowody.

4. Inspektor bezpieczeństwa żywności nakazuje wycofanie z obrotu środka spożywczego, materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością albo podjęcie lub zaprzestanie innych działań, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono naruszenie wymagań dotyczących bezpieczeństwa żywności, które spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. Z powodów i w trybie określonych w ust. 4 inspektor bezpieczeństwa żywności nakazuje likwidację hodowli lub chowu zwierząt.

Art. 38. 1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do przeprowadzenia czynności kontrolnych następuje na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora.

3. Do postanowień o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu

postępowania administracyjnego.

Art. 39. 1. Zabezpieczenie dowodów następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu;
- 2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu;
- 3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, do przechowania przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany.

2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.

3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

4. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane, dotyczące w szczególności stosowanej przez kontrolowanego technologii, mogą być przekazywane oraz ujawniane innym organom wyłącznie, jeżeli wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli wynika to z odrębnych przepisów.

Art. 40. 1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) czas trwania postępowania kontrolnego;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego czynności kontrolne;
- 3) nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego;
- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w toku przeprowadzanego postępowania kontrolnego, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości wraz z

określeniem naruszonego przepisu ustawy, przepisów o nasiennictwie lub przepisów innych ustaw;

- 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli;
- 6) informację o zabezpieczonych dowodach i pobranych próbach;
- 7) ewentualne zalecenia pokontrolne.

3. Protokół kontroli podpisuje inspektor i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

4. Podmiot kontrolowany może zgłosić do ustaleń zawartych w protokole kontroli umotywowane zastrzeżenia, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, do organu zlecającego kontrolę.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, organ zlecający kontrolę rozpatruje wniesione zastrzeżenia w ciągu 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

6. Aneks do protokołu, o którym mowa w ust. 5, podpisuje przeprowadzający czynności kontrolne, sporządzający aneks i podmiot kontrolowany.

7. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części organ zlecający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 41. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Inspekcji, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, o sposobie ich wykonania.

Art. 42. Przepisów art. 40 – 41 nie stosuje się przy przeprowadzaniu kontroli granicznej.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 33 i wzór odznaki identyfikacyjnej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną określone:

- 1) wzór upoważnienia;
- 2) wzór odznaki identyfikacyjnej;
- 3) szczegółowe zasady i sposób noszenia odznaki identyfikacyjnej;
- 4) stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do noszenia odznaki identyfikacyjnej, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań - mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji.

Rozdział 4

Szczególne zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej

Art. 44. 1. Jeżeli powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji określonych w art. 4, może:

- 1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji do:
 - a) ochronnych szczepień i badań rozpoznawczych,
 - b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
 - d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt w trakcie uboju,
 - e) badania mięsa zwierząt łownych,
 - f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, jego przetwórstwem oraz przechowywaniem produktów mleczarskich,
 - h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich i statków

- przetwórci produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz produktów akwakultury, ślimaków i żab,
- i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych,
 - j) pobierania próbek do badań,
 - k) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią;

2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, posiadające odpowiednie kwalifikacje, do wykonywania niektórych czynności pomocniczych.

2. Wyznaczenie do wykonania czynności, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności określającej rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania.

3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności umowy z osobami, o których mowa w ust. 1, określającej w szczególności sposób, zakres i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności.

4. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności prowadzi listę osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, i rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym może nastąpić w przypadku:

- 1) gdy wykonywanie czynności przez osobę wyznaczoną może spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zwierząt;
- 2) niewywiązywania się osoby wyznaczonej z powierzonych jej do wykonania czynności, w szczególności przez niewykonywanie ich terminowo;
- 3) stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonywanych czynności;
- 4) zawieszenia lub utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii;
- 5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora oraz Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz kwalifikacje osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust.

1,

2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1

- mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.

7. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 45. Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 44 ust. 1, zalicza się wydatki na:

1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;

2) obsługę finansową;

3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności, w tym:

a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,

b) odczynniki do badań na włośnię,

c) odzież ochronną do badania przedubojowego i poubojowego zwierząt rzeźnych i mięsa;

4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;

5) tusz i pieczęcie do znakowania mięsa;

6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa;

7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących te czynności;

8) ponoszone przez wyznaczone osoby koszty, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 pkt 2;

9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań.

Art. 46. 1. Organ Inspekcji, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) osób, które ukończyły 60 lat;
- 2) kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci w wieku do 14 lat;
- 3) osób niepełnosprawnych.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, na obszarze powiatu, w którym lekarz weterynarii mieszka lub jest zatrudniony, wydaje powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności, a w przypadku skierowania do wykonania czynności na obszarze innego powiatu - wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności.

4. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

5. Decyzją, o której mowa w ust. 1, stwarza obowiązek wykonywania czynności na okres do 3 miesięcy w miejscu określonym w decyzji.

6. Osobie skierowanej do wykonywania czynności pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 3. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze u tego pracodawcy.

7. Osobie, o której mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom zatrudnionym w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy. Zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.

8. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, z osobą skierowaną do wykonania czynności przy zwalczaniu epizootii nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy oraz nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę chyba, że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

9. Wynagrodzenie osób, o których mowa w ust. 1, ustala się według przepisów wydanych na podstawie art. 44 ust. 6 pkt 2.

Art. 47. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 35 ust. 1, przysługują przedstawicielom służb weterynaryjnych Unii Europejskiej oraz innych państw członkowskich, przeprowadzających kontrole weterynaryjne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w obecności właściwego organu Inspekcji.

Art. 48. Podmioty prowadzące działalność w obiektach nadzorowanych przez Inspekcję, w przypadku konieczności stałego wykonywania czynności przez inspektorów lub osoby wyznaczone na podstawie art. 44 i 46, są obowiązane do nieodpłatnego:

- 1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;
- 2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

Art. 49. 1. Stwierdzenie choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, ubocznych produktów zwierzęcych oraz środków żywienia zwierząt może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym prowadzonymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w przepisach odrębnych.

3. Badania laboratoryjne przeprowadzają jednostki, o których mowa w rozdziale 11.

Rozdział 5

Świadectwa zdrowia oraz zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie

Art. 50. 1. Świadectwa zdrowia wystawia organ Inspekcji lub upoważniony przez

ten organ urzędowy lekarz weterynarii, zwani dalej "wystawiającym świadectwo".

2. Wystawiający świadectwo powinien:

- 1) posiadać wiedzę w zakresie przepisów zawartych w aktach prawnych, o których mowa w art. 1 pkt 3;
- 2) znać zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej oraz sposób wystawiania świadectw zdrowia.

3. Wystawiający świadectwo:

- 1) poświadcza dane, co do których posiada wiedzę i które mogą być przez niego ustalone;
- 2) podpisuje świadectwa zdrowia:
 - a) prawidłowo wypełnione,
 - b) zwierząt lub produktów w rozumieniu przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu, które zostały przez niego skontrolowane.

4. Jeżeli wystawienie świadectwa zdrowia następuje na podstawie innych dokumentów, to wystawiający świadectwo jest obowiązany posiadać te dokumenty przed jego wystawieniem.

5. Wystawiający świadectwo może wystawić świadectwo zdrowia na podstawie danych, które zostały:

- 1) ustalone przez osoby, o których mowa w art. 44 ust. 1, jeżeli wystawiający świadectwo może potwierdzić prawdziwość tych danych, lub
- 2) uzyskane w wyniku realizacji programów monitorowania, planów badań kontrolnych, planów urzędowych kontroli, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 3 i art. 31 ust. 1 pkt 4, oraz zatwierdzonych programów zapewnienia jakości, określonych w przepisach odrębnych;
- 3) uzyskane podczas innych urzędowych kontroli przeprowadzanych przez uprawnione organy.

Art. 51. 1. Do wystawiającego świadectwo przepisy art. 24 i 25 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Świadectwo zdrowia sporządza się w języku polskim oraz co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia w rozumieniu przepisów o

kontroli weterynaryjnej w handlu.

3. Świadczenie zdrowia sporządza się w sposób zapewniający identyfikację wystawiającego świadectwo.

4. Wystawiający świadectwo przechowuje kopie wystawionych świadectw zdrowia przez 3 lata od dnia ich wystawienia.

Art. 52. 1. Organy Inspekcji kontrolują wydane świadectwa zdrowia.

2. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że wystawiający świadectwo przerobił lub sfałszował świadectwo zdrowia, organ Inspekcji sprawujący nad nim nadzór może zawiesić go w czynnościach do czasu zakończenia postępowania karnego w tej sprawie.

Art. 53. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, program szkoleń dla wystawiających świadectwa, a także sposób prowadzenia tych szkoleń, biorąc pod uwagę:

- 1) prawodawstwo weterynaryjne;
- 2) zasady sporządzania świadectw zdrowia;
- 3) rodzaj i zakres stosowania testów i badań przeprowadzanych przed wystawieniem świadectwa zdrowia.

Art. 54. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności wydaje zaświadczenia o spełnianiu minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR).

Rozdział 6

Szczególne zasady przeprowadzania kontroli w zakresie ochrony roślin i nasiennictwa

Art. 55. Główny Inspektor, wojewódzcy, powiatowi i graniczni inspektorzy

bezpieczeństwa żywności oraz ich zastępcy, są uprawnieni do:

- 1) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne, oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w których są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i opryskiwacze, oraz na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, przejść granicznych, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów o ochronie roślin oraz o nasiennictwie;
- 2) kontroli dokumentów, żądania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, mających związek z przedmiotem kontroli i dotyczących spraw ochrony roślin i nasiennictwa;
- 3) bezpłatnego pobierania, za pokwitowaniem, prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

Art. 56. 1. W toku postępowania kontrolnego inspektor może, oprócz czynności określonych w art. 37, w szczególności:

- 1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, opryskiwaczy, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;
- 2) pobierać próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego i środków ochrony roślin, w celu poddania ich analizom laboratoryjnym;

2. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 7

Szczególne zasady przeprowadzania kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym żywności

Art. 57. 1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym żywności, oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu

sprawdzenie, czy:

- 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta;
- 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej;
- 3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.

2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:

- 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej;
- 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu;
- 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego;
- 4) pobranie próbek i wykonanie badań laboratoryjnych;
- 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego;
- 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu procesu technologicznego, o ile wynika to z odrębnych przepisów.

3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.

4. Protokoły z kontroli, o których mowa w ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.

Art. 58. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a,

wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
- 2) nakazać poddanie artykułu, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
- 3) zakazać składowania artykułu w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;
- 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;
- 5) nakazać zniszczenie artykułu, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.

2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 59. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b, w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 60. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. e, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności, w drodze decyzji, może zakazać wprowadzenia do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo nazw specyficznego charakteru.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 61. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności przekazuje kontrolowanej jednostce informację pokontrolną zawierającą zwięzły opis ustaleń i wnioski pokontrolne.

Rozdział 8

Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych

Art. 62. 1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej "oceną", dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.

2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.

4. Po dokonaniu oceny wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności wydaje świadectwo jakości handlowej.

5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.

6. Świadectwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.

7. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 3.

9. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości handlowej lub sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza inspektorami, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, o których mowa w art. 63 ust. 2 pkt 2.

10. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej

jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopuszczalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 10, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

12. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór świadectwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych;
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadectw jakości handlowej.

Rozdział 9

Rzeczoznawcy

Art. 63. 1. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności prowadzi rejestr rzeczoznawców, zwany dalej „rejestrem”.

2. Do rejestru wpisuje się osoby posiadające kwalifikacje w zakresie:

- 1) zasad klasyfikacji grzybów lub grzyboznawstwa lub;
- 2) zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek danego rodzaju artykułów rolno-spożywczych.

3. Warunkiem wpisu do rejestru jest posiadanie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu, o którym mowa w ust. 2, potwierdzone zdaniem, co 3 lata, egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.

4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności prowadzący rejestr rzeczoznawców.

5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 64. 1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.

2. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.

3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.

4. Kierownik jednostki ma prawo wnosić do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.

5. Protokół sporządza się co najmniej w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.

6. Protokół należy przechowywać co najmniej rok od daty jego sporządzenia.

Art. 65. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo;
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;
- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia czynności;
- 7) niezdania egzaminu, o którym mowa w art. 63 ust. 3;
- 8) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

Art. 66. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 63 ust. 3 sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 64, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli;

- 2) stawki opłat za szkolenie rzeczoznawców oraz za egzaminy kwalifikacyjne na rzeczoznawców, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzania szkoleń i egzaminów.

Rozdział 10

Systemy wymiany informacji

Art. 67. 1. Główny Inspektor:

- 1) odpowiada za systemy wymiany informacji służące kontroli weterynaryjnej, fitosanitarnej, kontroli żywności oraz kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, a także zapewni udział organów Inspekcji w elektronicznym systemie wymiany informacji zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;
- 2) zapewnia komputeryzację procedur weterynaryjnej i fitosanitarnej kontroli granicznej, granicznej kontroli żywności oraz granicznej kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów krajowych;
 - 2) korzystaniem z centralnego serwera Unii Europejskiej;
 - 3) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania
- są pokrywane z budżetu państwa.

3. Koszty związane z bieżącą eksploatacją systemów informatycznych są pokrywane z budżetów właściwych inspektoratów bezpieczeństwa żywności.

4. Główny Inspektor, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 11

Laboratoria

Art. 68. 1. Badania laboratoryjne związane z zadaniami Inspekcji

przeprowadzają:

- 1) laboratoria kontrolno-analityczne Inspekcji;
- 2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej.

2. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, mogą przeprowadzić, za zgodą właściwego organu Inspekcji, inne niż wymienione w ust. 1 pkt 1, zatwierdzone laboratoria.

3. Krajowe laboratoria referencyjne sprawują nadzór nad jakością badań wykonywanych w laboratoriach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady organizacji laboratoriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) wykaz laboratoriów referencyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i zakres wykonywanych przez nie badań;
- 3) warunki, jakie muszą spełniać laboratoria wymienione w ust. 2 - mając na względzie właściwe przepisy Unii Europejskiej oraz potrzebę zapewnienia rzetelności badań związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji.

Art. 69. 1. Kierownik laboratorium ubiegającego się o zatwierdzenie, o którym owa w art. 68 ust. 2, występuje z pisemnym wnioskiem w tym zakresie do Głównego Inspektora.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kopię oryginału certyfikatu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonych we wniosku;
- 2) opinię właściwego dla kierunku badań laboratorium referencyjnego o:
 - a) kwalifikacjach osób przeprowadzających badania,
 - b) spełnianiu warunków niezbędnych do przeprowadzania badań,
 - c) stosowanych metodach badawczych.

3. Główny Inspektor zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium po przeprowadzeniu w nim testu porównawczego poszczególnych metod diagnostycznych.

4. Główny Inspektor prowadzi wykaz zatwierdzonych laboratoriów.

5. Wykaz zatwierdzonych laboratoriów jest jawny i podlega ogłoszeniu w

dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz jest umieszczany na stronach internetowych Głównego Inspektoratu.

6. Główny Inspektor, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie, jeżeli:

- 1) przestało ono spełniać warunki zatwierdzenia lub
- 2) uzyskało negatywne wyniki testów porównawczych, o których mowa w ust. 3, lub nie poddało się takim testom.

Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia oraz przetwarzania danych dotyczących wyników badań laboratoryjnych, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli wykonywanej przez Inspekcję oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać laboratoria, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1, mając na względzie rodzaj przeprowadzanych badań.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych;
 - 2) metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych;
 - 3) szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych
- mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Rozdział 12

Oplaty

Art. 71. 1. W zakresie, o którym mowa w art. 4, Inspekcja pobiera opłaty za:

- 1) kontrolę:
 - a) zwierząt,
 - b) produktów, połączoną z pobraniem próbek do badań laboratoryjnych

- przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) przeprowadzenie weterynaryjnej kontroli granicznej;
 - 3) nadzór nad ubojem zwierząt rzeźnych, w tym badanie przedubojowe i poubojowe, ocenę mięsa i nadzór nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt;
 - 4) badania mięsa zwierząt łownych;
 - 5) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa,
 - b) przechowywaniem mięsa i produktów mięsnych,
 - c) przetwórstwem mięsa,
 - d) punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mlecznych,
 - e) przetwórstwem lub przechowywaniem jaj konsumpcyjnych lub produktów jajecznych,
 - f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub produktów akwakultury,
 - g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem ubocznych produktów zwierzęcych,
 - h) miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - i) kwarantanną zwierząt, z wyjątkiem kwarantanny przeprowadzonej w granicznym posterunku kontroli,
 - j) wylądowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
 - k) obróbką, przetwórstwem, przechowywaniem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub ich produktów oraz wylądowywaniem ze statku przetwórci produktów rybołówstwa,
 - l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,
 - m) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych przeznaczonych do

obrotu oraz warunkami ich przechowywania lub sprzedaży,

- n) wytwarzaniem środków żywienia zwierząt nieprzeznaczonych do obrotu, zawierających dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych i stymulatorów wzrostu oraz warunkami ich przechowywania;
- 6) kontrolę statków rybackich i statków przetwórci;
- 7) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w ich wydzielinach i wydalinach, w tkankach lub narządach zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt oraz środkach żywienia zwierząt;
- 8) badania laboratoryjne próbek:
 - a) pobranych w trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,
 - b) pobranych w czasie sprawowania nadzoru, jeżeli wyniki tych badań wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony produkt;
- 9) wydawanie pozwoleń weterynaryjnych na przywóz przesyłek zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne tak stanowią;
- 10) badania kontrolne zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy;
- 11) badanie mięsa w przypadku złożenia przez posiadacza mięsa odwołania od decyzji w sprawie oceny tego mięsa, jeżeli wynik powtórnego badania potwierdzi pierwotną ocenę.

2. Do opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 5 lit. h oraz i, dolicza się koszty:

- 1) dojazdu związanego z wykonywaniem czynności;
- 2) użytych produktów leczniczych weterynaryjnych lub wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej;
- 3) szczegółowych badań i zabiegów specjalistycznych, w tym badań w kierunku reakcji alergicznych, badań serologicznych, pobrania próbek płynów ustrojowych, wydzielin i wydaliny, wymazów, wypluczyn oraz badań laboratoryjnych.

3. Do opłat, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 2, dolicza się koszty badań laboratoryjnych związane z pobieraniem i badaniem próbek;
- 2) ust. 1 pkt 3 i 4, związanych z badaniem na terenie gospodarstwa lub fermy albo rzeźni o małej zdolności produkcyjnej, dolicza się koszty dojazdu do miejsca wykonania czynności;
- 3) ust. 1 pkt 6, związanych z kontrolą statków rybackich i statków przetwórci za granicą, dolicza się koszty przemieszczenia na ten statek.

4. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące pobieranych opłat, o których mowa w niniejszym artykule.

Art. 72. 1. W przypadku, gdy ubój zwierząt i badanie poubojowe odbywa się na terenie gospodarstwa lub fermy, opłaty, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt 3 i 4, powiększa się o 100 % w celu pokrycia kosztów badania.

2. W przypadku, gdy rozbiór mięsa jest dokonywany w zakładzie, w którym mięso to zostało pozyskane, opłaty za nadzór nad rozbiorem mięsa zmniejsza się o 55 %.

3. W przypadku, gdy produkty rybołówstwa są posortowane pod względem świeżości lub wielkości w sposób określony w przepisach Unii Europejskiej dotyczących wspólnej normy handlowej w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa lub gdy pierwsza sprzedaż odbywa się na aukcji rybnej lub rynku hurtowym, opłatę za nadzór, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 5 lit. j, zmniejsza się o 55 %.

4. W przypadku, gdy:

- 1) przetwarzanie produktów rybołówstwa jest dokonywane w tym samym miejscu co pierwsza sprzedaż lub
 - 2) prowadzona w zakładzie kontrola wewnętrzna umożliwia ograniczenie liczby kontroli przeprowadzanych przez urzędowych lekarzy weterynarii w tym zakładzie
- opłatę za nadzór, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 5 lit. k, zmniejsza się o 55 %.

5. W przypadku wyładowywania produktów rybołówstwa ze statku rybackiego lub statku przetwórci, pływających pod banderą państwa trzeciego, do opłaty za badanie dolicza się koszty czynności związanych z kontrolą tych statków.

Art. 73. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób ustalania i wysokość opłat za wykonanie czynności, o których mowa w art. 71 ust. 1;
 - 2) sposób i miejsce pobierania opłat;
 - 3) sposób przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w pkt 1 i 2
- mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie zasad pobierania i wysokości opłat za czynności weterynaryjne.

Art. 74. 1. W zakresie, o którym mowa w art. 5, Inspekcja może świadczyć usługi w zakresie:

- 1) pobierania prób, przeprowadzania badań makroskopowych i laboratoryjnych oraz dokonywania oceny organoleptycznej - na zlecenie wnioskodawcy;
- 2) przeprowadzania szkoleń;
- 3) sprzedaży etykiet, paszportów roślin, plomb urzędowych oraz wydawnictw i usług informatycznych;
- 4) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji.

2. Stawki opłat za sprzedaż wydawnictw i usług informatycznych oraz za czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, ustalają organy Inspekcji, kierując się koniecznością sfinansowania poniesionych wydatków.

3. Jeżeli w wyniku badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, stwierdzono organizmy kwarantannowe, opłaty nie pobiera się.

Art. 75. 1. Za badania laboratoryjne oraz inne czynności wykonywane przez organy Inspekcji w związku ze sprawowaniem bieżącego i zapobiegawczego nadzoru nad żywnością pobiera się opłaty w wysokości kosztów ich wykonania, z zastrzeżeniem ust. 2. Opłaty ponosi osoba lub jednostka organizacyjna obowiązana do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. Za badania laboratoryjne i inne czynności, z wyłączeniem czynności określonych w art. 71 ust. 1 – 3, wykonywane w związku ze sprawowaniem bieżącego nadzoru nad żywnością przez organy Inspekcji nie pobiera się opłat od osób oraz jednostek organizacyjnych obowiązanych do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych, jeżeli w wyniku badań nie stwierdzono naruszenia tych wymagań.

3. Za badania laboratoryjne i inne czynności związane z wydaniem oceny o środkach spożywczych, substancjach dodatkowych dozwolonych, materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością, wykonywane w ramach bieżącego nadzoru nad żywnością, pobiera się od osób lub jednostek organizacyjnych, na rzecz których są one przywożone, opłaty w wysokości określonej w ust. 1, choćby badania związane z wydaniem oceny nie wykazały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.

4. Za badania laboratoryjne i inne czynności związane z wydaniem oceny o środkach spożywczych, substancjach dodatkowych dozwolonych oraz materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością wywożonych za granicę pobiera się od przedsiębiorców, na rzecz których są one wykonywane, opłaty w wysokości określonej w ust. 1, choćby badania związane z wydaniem oceny nie wykazywały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości opłat za badania laboratoryjne oraz inne czynności, o których mowa w ust. 1-4, z uwzględnieniem kosztów ich wykonania.

Art. 76. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za:

- 1) usługi, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) wydawanie etykiet, paszportów roślin lub plomb urzędowych lub za wydawanie formularzy paszportów roślin, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 15 ustawy o ochronie roślin

- mając na uwadze w szczególności rzeczywiste koszty wykonania badań, koszty dojazdu, wielkość partii lub przesyłki poddanych kontroli, wielkość badanych prób,

koszty związane z prowadzeniem szkoleń oraz koszty przygotowania etykiet, paszportów roślin i plomb urzędowych.

Art. 77. 1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym pobrały próbki, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli oraz przeprowadzeniem badań laboratoryjnych tych próbek, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.

Art. 78. Do należności pieniężnych z tytułu opłat określonych na podstawie ustawy stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 13

Przepis karny

Art. 79. 1. Kto udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 44, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Orzekanie w sprawie o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 14

Przepisy zmieniające

Art. 80. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

(Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) higieny środowiska, z wyłączeniem wody do spożycia,”

b) uchyla się pkt 6;

2) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) higieny środowiska, z wyłączeniem wody do spożycia, czystości powietrza atmosferycznego, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,”

b) uchyla się pkt 3-3a,

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) warunków zdrowotnych produkcji i obrotu kosmetykami oraz innymi wyrobami mogącymi mieć wpływ na zdrowie ludzi,”;

3) w art. 10

a) w ust. 1 uchyla się pkt 4,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwowy wojewódzki i państwowy powiatowy inspektor sanitarny kierują działalnością odpowiednio wojewódzkiej i powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 29, poz. 320, Nr 42, poz. 473, Nr 63, poz. 634, Nr 125, poz. 1367, Nr 126, poz. 1382 i Nr 128, poz. 1407 i 1408, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 208, poz. 2020, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1086, Nr 163, poz. 1362, Nr 178, poz. 1480 i Nr 179, poz. 1485.

będących zakładami opieki zdrowotnej.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„6. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może powierzyć państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.

7. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o państwowym inspektorze sanitarnym bez bliższego rozróżnienia, to przepisy te odnoszą się do państwowego wojewódzkiego i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.”;

4) w art. 15a:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 2,

b) ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze zarządzenia wykaz stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonujących badania wody w zintegrowanym systemie badań laboratoryjnych, mając na względzie strukturę organizacyjną stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz liczbę podmiotów objętych na danym terenie nadzorem sanitarnym i charakter prowadzonej przez te podmioty działalności gospodarczej.”;

5) w art. 27

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli naruszenie wymagań, o których mowa w ust. 1, spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, inspektor sanitarny nakazuje unieruchomienie zakładu pracy lub jego części (stanowiska pracy, maszyny lub innego urządzenia), zamknięcie obiektu użyteczności publicznej, wyłączenie z eksploatacji środka transportu, kosmetyku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo podjęcie lub zaprzestanie innych działań; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”,

b) uchyla się ust. 3;

6) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. W wypadkach wymienionych w art. 27 i 28 państwowi inspektorzy sanitarni są uprawnieni do zabezpieczenia pomieszczeń, środków transportu, maszyn i innych urządzeń, kosmetyków i innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi. Do postępowania zabezpieczającego stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680 oraz z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 943 i 944), o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

7) w art. 36:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za badania laboratoryjne i inne czynności związane z wydaniem oceny o kosmetykach przywożonych z zagranicy w celu wprowadzenia do obrotu lub produkcji, wykonywane w ramach bieżącego nadzoru sanitarnego, pobiera się od osób lub jednostek organizacyjnych, na rzecz których są one przywożone, opłaty w wysokości określonej w ust. 1, choćby badania związane z wydaniem oceny nie wykazały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.”,

b) uchyla się ust. 3a.

Art. 81. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. **o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych** (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 208, poz. 2018 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

"Art. 62a. Przepisów art. 45-62 nie stosuje się do członków samorządu będących pracownikami, w tym pełniących funkcję organów Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, w zakresie wykonywania zadań tej Inspekcji."

Art. 82. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – **Prawo łowieckie** (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, Nr 175, poz. 1462) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich oraz właściciele, posiadacze i zarządcy gruntów są obowiązani zawiadomić właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności lub urząd gminy albo najbliższy zakład leczniczy dla zwierząt o dostrzeżonych objawach chorób zwierząt żyjących wolno.”;

2) w art. 22 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapewniać badania zwierzyny i mięsa zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. **o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich** (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 23 w ust. 5, w art. 26 w ust. 4, w art. 29 w ust. 3, w art. 41 w ust. 1 w pkt 7 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

2) art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie na prowadzenie działalności określonej w ust. 1 wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek podmiotu, jeżeli spełnia on warunki weterynaryjne określone w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. **o ochronie zwierząt** (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr

1) użyte w art. 3, w art. 18 w ust. 1, w art. 34a w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

2) użyte w art. 11 w ust. 3, w art. 24 w ust. 4c, w ust. 4e – 4f, w art. 37b w pkt 1, w art. 38 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

3) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunki występów zwierząt, o których mowa w ust. 1, muszą być określone w przygotowanym przez organizatora występu scenariuszu lub odpowiednim programie zatwierdzonym przez Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności albo wskazaną przez niego osobę.”.

Art. 85. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa podlegają okręgowi inspektorzy rybołówstwa morskiego, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych oraz Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności, z zastrzeżeniem art. 23b ust. 3.”,

b) dodaje się pkt 5c – 5d w brzmieniu:

„5c) warunków sanitarnych i nadzoru sanitarnego nad żywnością, koordynacji bezpieczeństwa żywności, a w szczególności nadzoru nad jakością zdrowotną żywności

92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 96, poz. 959, Nr 91, poz. 873, Nr 69, poz. 624, Nr 116, poz. 1206, Nr 273, poz. 2702, poz. 837 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 267, poz. 2258.

w procesie produkcji i w obrocie oraz materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością,

5d) organizmów genetycznie zmodyfikowanych w zakresie wydawania decyzji zezwalających na wprowadzanie do obrotu nowej żywności;”;

2) w art. 23b uchyla się ust. 3;

3) w art. 33 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) warunków sanitarnych i nadzoru sanitarnego, z wyłączeniem nadzoru nad żywnością objętego działem rolnictwo;

6) organizmów genetycznie zmodyfikowanych w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie do obrotu produktów leczniczych;”.

Art. 86. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. **o administracji rządowej w województwie** (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Konkurs na stanowisko wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy przeprowadza się w sposób określony w przepisach o służbie cywilnej.”;

2) w załączniku pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) wojewódzcy, powiatowi i graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności”.

Art. 87. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. **o służbie cywilnej** (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁸⁾ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10,

1) w art. 2 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Korpus służby cywilnej tworzą także wojewódzcy, powiatowi i graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności oraz ich zastępcy.”;

2) w art. 21a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności organizuje nabór na stanowisko granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy.

2. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności organizuje nabór na stanowisko powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy.”;

3) w art. 41 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy,”;

4) art. 43a. Otrzymuje brzmienie:

„Art. 43a. Konkurs na stanowisko wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i jego zastępcy Szef Służby Cywilnej przeprowadza na wniosek Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności złożony po porozumieniu z właściwym wojewodą.”;

5) w art. 48 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urzędnika służby cywilnej, który został wyłoniony w drodze konkursu na stanowisko, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, Szef Służby Cywilnej przenosi na to stanowisko i w porozumieniu z Głównym Inspektorem Bezpieczeństwa Żywności określa wysokość wynagrodzenia przysługującego na tym stanowisku.”;

6) w art. 48a w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) na stanowisku, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 – właściwy wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr

89, poz. 991, z 2004 r. Nr 91, poz. 876 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399 i Nr 249, poz. 2103) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20c. 1. Nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów sprawuje Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności, zwana dalej "Inspekcją".”;

2) art. 20d otrzymuje brzmienie:

„Art. 20d. Do kontroli, o której mowa w art. 20c, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz przepisy ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

3) w art. 20e w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności, zwany dalej "inspektorem", może wydać decyzję w sprawie.”;

Art. 89. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw (Dz. U. Nr 114, poz. 1191, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 i nr 184, poz. 1539) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia o wpisie do rejestru wojewódzkiego inspektora Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności właściwego ze względu na siedzibę prowadzenia przedsiębiorstwa składowego oraz Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, środków żywienia zwierząt oraz kontroli jakości

zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 91. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1 Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

2) użyte w art. 10 w ust. 1, w ust. 1a, w ust. 2, w art. 13 ust. 3 oraz w art. 14 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy ”Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

3) użyte w art. 13 w ust. 3 oraz w art. 14 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy ”Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

4) użyte w art. 12 w ust. 1 i 4 wyrazy „wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych” zastępuje się wyrazami „wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności”;

5) uchyla się rozdziały 3 i 4;

6) w art. 40 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub

obrotu artykułami rolno-spożywczymi, określonej w art. 12,”.

Art. 92. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 265, Nr 178, poz. 1480) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) urzędowa kontrola żywności - kontrolę zgodności środków spożywczych, substancji pomagających w przetwarzaniu, dozwolonych substancji dodatkowych, substancji wzbogacających i innych składników żywności przeznaczonych do produkcji żywności oraz materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością z obowiązującymi wymaganiami w zakresie warunków zdrowotnych żywności i żywienia, w tym znakowania żywności, oraz warunków sanitarno-higienicznych produkcji i obrotu żywnością, przeprowadzaną przez organy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywności;”;

2) użyte w art. 3 pkt 30, w art. 8 ust. 3, w art. 9 ust. 4-8, w art. 9a ust. 1b i ust. 4, w art. 9b ust. 1-2, w art. 10 ust. 3, w art. 13, w art. 20 ust. 2, w art. 22 ust. 4, w art. 23 ust. 2, w art. 33 ust. 1, w art. 36 ust. 5-6, w art. 37 ust. 2, w art. 39 ust. 5 w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw zdrowia” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości zanieczyszczeń chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych, dodatków paszowych, a także skażeń promieniotwórczych w roślinach, u zwierząt, w tkankach lub narządach zwierząt po uboju i w środkach spożywczych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, mając na względzie wyniki badań naukowych i potrzebę zapewnienia ochrony zdrowia lub życia człowieka.”;

4) użyte w art. 8 ust. 2a i 2b, w art. 9 ust. 9-11, w art. 9a ust. 1-3, ust. 4 pkt 4, w art. 12

ust. 2, w art. 12a ust. 2, w art. 12c, w art. 18 ust. 1 pkt 3, w art. 19 ust. 3, w art. 20 ust. 1, w art. 20a ust. 3 w różnych przypadkach wyrazy „Główny Inspektor Sanitarny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

5) w art. 9 ust 4b i 4c otrzymują brzmienie:

„4b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalne poziomy zanieczyszczeń chemicznych i biologicznych innych niż określone w przepisach, o których mowa w ust. 4a, które mogą znajdować się w żywności, w składnikach żywności albo na powierzchni żywności, przeznaczonych do obrotu lub do produkcji innych środków spożywczych, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa żywności.

4c. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, metody pobierania próbek określonych środków spożywczych do celów urzędowej kontroli poziomów zanieczyszczeń oraz przygotowywania próbek i wytyczne dla metod analitycznych stosowanych do oznaczania zawartości tych zanieczyszczeń, mając na względzie potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żywności oraz jednolite wymagania obowiązujące w Unii Europejskiej.”;

6) w art. 20a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że środki spożywcze, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2, nie spełniają wymagań określonych dla tych środków, właściwy inspektor bezpieczeństwa żywności podejmuje decyzje o czasowym wstrzymaniu lub ograniczeniu wprowadzania tych środków spożywczych do obrotu.”;

7) użyte w art. 22 ust. 2, 3 i ust. 4 pkt 2, w art. 36 ust. 4, w art. 43 w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Sanitarna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

8) w art. 24 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób

znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych, w opakowaniach jednostkowych, zbiorczych i bez opakowań, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, oraz zakres informacji podawanych na opakowaniach, mając na względzie zasady określone w ust. 1-3 oraz jednolite wymagania w tym zakresie obowiązujące w Unii Europejskiej.”;

9) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podjęcie przez przedsiębiorców produkcji lub obrotu artykułami, o których mowa w ust. 1, wymaga uzyskania uprzedniego stwierdzenia, w drodze decyzji, przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, spełnienia wymagań koniecznych do zapewnienia higieny w procesie produkcji lub w obrocie oraz do zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej tych artykułów.”;

10) art. 27a otrzymuje brzmienie:

„Art. 27a. Państwowi inspektorzy bezpieczeństwa żywności prowadzą wykazy zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność objętą nadzorem organów Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, które uzyskały decyzję w trybie określonym w art. 27 ust. 2.”;

11) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31 W razie stwierdzenia w wyniku kontroli wewnętrznej niewłaściwej jakości zdrowotnej określonej partii żywności kierujący zakładem zarządza zabezpieczenie tej partii żywności i wycofanie jej z obrotu oraz powiadamia właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

12) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Handel obwoźny środkami spożywczymi może być prowadzony, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie:

1) na targowiskach lub w halach targowych - w uzgodnieniu z właściwym organem Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności;

2) na wskazanym przez gminę terenie.

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności określa w decyzji środki spożywcze, które mogą być sprzedawane z danego środka transportu.”;

13) art. 40 - 41 otrzymują brzmienie

„Art. 40. 1. Nadzór nad przestrzeganiem ustawy oraz nad wykonywaniem urzędowej kontroli żywności sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Zadania ministra właściwego do spraw rolnictwa, o których mowa w ust. 1, obejmują zarządzanie ryzykiem w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa żywności przy udziale organów urzędowej kontroli żywności.

3. Nadzór nad jakością zdrowotną żywności, dozwolonych substancji dodatkowych i innych składników żywności, przestrzeganiem warunków sanitarnych w procesie produkcji i w obrocie tymi artykułami, z uwzględnieniem zasad systemu HACCP, oraz materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością sprawują organy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

4. Sprawując nadzór, organy urzędowej kontroli żywności są obowiązane przeprowadzać kontrole bez wcześniejszego uprzedzenia kontrolowanego podmiotu o terminie i zakresie kontroli.

5. Przebieg kontroli oraz innych czynności przeprowadzanych przez organy urzędowej kontroli żywności dokumentuje się w protokole podpisywanym przez osobę przeprowadzającą kontrolę lub inną czynność w ramach nadzoru oraz osobę reprezentującą przedsiębiorcę, którego działalność jest kontrolowana. O odmowie podpisania protokołu przez tę osobę należy uczynić wzmiankę w protokole. Osoba ta może złożyć do protokołu wyjaśnienia dotyczące przyczyn odmowy jego podpisania.

Art. 40a. 1. W celu zapewnienia naukowych podstaw analizy ryzyka zagrożenia zdrowia jednostki badawczo-rozwojowe podlegające nadzorowi ministra właściwego do spraw rolnictwa określają i koordynują programy monitoringu żywności i żywienia oraz środków żywienia zwierząt realizowane przez organy urzędowej kontroli żywności oraz

opracowują opinie naukowe niezbędne do oceny ryzyka.

2. W zakresie określonym w ust. 1 oraz w odniesieniu do innych zagadnień związanych z bezpieczeństwem żywności z jednostkami badawczo-rozwojowymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa współpracują niektóre jednostki badawczo-rozwojowe podlegające ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz jednostek badawczo-rozwojowych oraz zasady i szczegółowy zakres współpracy tych jednostek, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa żywności, kompetencje jednostki i kwalifikacje personelu oraz wymagania w tym zakresie obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

4. Powołuje się Radę do Spraw Monitoringu, zwaną dalej "Radą".

5. W skład Rady wchodzi:

- 1) po jednym przedstawicielu każdej jednostki badawczo-rozwojowej, o których mowa w ust. 1 i 2 ;
- 2) siedmiu przedstawicieli nauki reprezentujących kierunki badań objęte zakresem monitoringu, z uczelni rolniczych i medycznych oraz jednostek badawczo-rozwojowych niebędących wykonawcami badań;
- 3) po dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 4) po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw środowiska oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

6. Przewodniczącym Rady jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw rolnictwa, a zastępcą przewodniczącego – przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia.

7. Do zadań Rady należą sprawy związane z funkcjonowaniem programu monitoringu na potrzeby analizy ryzyka, a w szczególności:

- 1) przygotowywanie perspektywicznych kierunków badań monitoringowych;
- 2) przygotowywanie okresowych planów badań monitoringowych;
- 3) opiniowanie wykonanych badań w odniesieniu do założonych celów i uzyskiwanych wyników oraz raportu z badań monitoringowych przygotowywanego corocznie przez

jednostki badawczo-rozwojowe prowadzące badania monitoringowe;

- 4) współdziałal w upowszechnianiu wyników badań, publikowanych w raporcie z badań monitoringowych w ramach działalności zawodowej członków Rady;
- 5) współpraca z organami urzędowej kontroli żywności;
- 6) doradztwo naukowe na rzecz organów urzędowej kontroli żywności.

8. Dokumenty, o których mowa w ust. 7 pkt 1 – 3, są przedstawiane przez Radę do akceptacji ministra właściwego do spraw rolnictwa i ministra właściwego do spraw zdrowia.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pracy Rady, biorąc pod uwagę zakres jej obowiązków.

10. Członkom Rady za udział w posiedzeniach przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży na obszarze kraju przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

11. Obsługę sekretariatu Rady oraz publikację raportu zapewnia minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 40b. 1. Nadzór, o którym mowa w art. 40 ust. 3, obejmuje zadania dotyczące powiadamiania o niebezpiecznej żywności, w tym żywności pochodzenia zwierzęcego, dozwolonych substancjach dodatkowych i innych składnikach żywności oraz środkach żywienia zwierząt gospodarskich określonych w przepisach o środkach żywienia zwierząt, w ramach sieci systemu RASFF.

2. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności kieruje siecią systemu RASFF oraz:

- 1) tworzy krajowy punkt kontaktowy systemu RASFF, zwany dalej "KPK";
- 2) jest odpowiedzialny za funkcjonowanie KPK;
- 3) powiadamia Komisję Europejską o zarejestrowanej w Rzeczypospolitej Polskiej niebezpiecznej żywności oraz środkach żywienia zwierząt.

Art. 40c. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa współpracuje z Europejskim

Urzędem do Spraw Bezpieczeństwa Żywności, zwanym dalej "Urzędem".

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) wyznaczanie przedstawiciela do Forum Doradczego Urzędu;
- 2) składanie do Urzędu wniosków o wydanie opinii naukowych w sprawach objętych zakresem działania Urzędu;
- 3) przekazywanie Urzędowi zgromadzonych danych naukowych dotyczących bezpieczeństwa żywności;
- 4) przekazywanie, na żądanie Urzędu, dodatkowych danych niezbędnych do oceny ryzyka;
- 5) wyznaczanie jednostek badawczo-rozwojowych, które mogą uczestniczyć w wypełnianiu zadań Urzędu, w szczególności przez wydawanie opinii naukowych.

Art. 41. 1. Właściwi graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności przeprowadzają równocześnie z kontrolą celną, graniczną kontrolę sanitarną, z zastrzeżeniem ust. 2, obejmującą:

- 1) jakość zdrowotną środków spożywczych, dozwolonych substancji dodatkowych, innych składników żywności oraz materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;
- 2) przydatność do produkcji przywożonych z zagranicy i wywożonych za granicę substancji pomagających w przetwarzaniu.

2. W przypadkach konieczności wykonania specjalistycznych badań laboratoryjnych lub w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach żywność oraz materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością mogą zostać, za zgodą organu celnego, objęte procedurą tranzytu zgodnie z przepisami prawa celnego w celu:

- 1) składowania w miejscu i na warunkach określonych przez granicznego inspektora żywności do czasu uzyskania wyników badań pobranych próbek albo
- 2) skierowania do miejsca przeznaczenia w celu przeprowadzenia kontroli jakości zdrowotnej przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

3. Graniczna kontrola środków spożywczych, dozwolonych substancji dodatkowych, innych składników żywności lub substancji pomagających w przetwarzaniu oraz materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością

wywożonych za granicę może być dokonana przez właściwego inspektora bezpieczeństwa żywności na podstawie wniosku o dokonanie granicznej kontroli złożonego nie później niż 48 godzin, a w przypadku środków spożywczych nietrwałych mikrobiologicznie nie później niż 24 godziny przed planowanym wywozem.

4. W wyniku przeprowadzonej kontroli właściwy organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności wydaje:

- 1) świadectwo jakości zdrowotnej artykułów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3;
- 2) świadectwo przydatności do produkcji substancji pomagających w przetwarzaniu.

5. Odpłatność za dokonanie granicznej kontroli sanitarnej artykułów wywożonych za granicę określają przepisy dotyczące Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i zakres przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 1;
- 2) szczegółowe wskazania dotyczące częstotliwości wykonywania badań laboratoryjnych;
- 3) rodzaje badań laboratoryjnych;
- 4) wzór wniosku o dokonanie granicznej kontroli sanitarnej środków spożywczych, o którym mowa w ust. 1 i 3;
- 5) wzory świadectw, o których mowa w ust. 4

- mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa żywności.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw transportu - wykaz przejść granicznych, przez które środki spożywcze, dozwolone substancje dodatkowe lub inne składniki żywności, substancje pomagające w przetwarzaniu oraz materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywożone za granicę;
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych - sposób współpracy organów Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności z organami celnymi w zakresie granicznej kontroli żywności

- mając na względzie konieczność zabezpieczenia granic państwa i zapewnienie

właściwej jakości zdrowotnej artykułów, o których mowa w ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, które podlegają granicznej kontroli żywności, z uwzględnieniem ich klasyfikacji według kodów taryfy celnej.”;

14) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. W sprawach nie uregulowanych przez przepisy rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady 854/2004 oraz 882/2004 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzeń:

- 1) szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania urzędowej kontroli żywności w procesie produkcji i w obrocie, uwzględniając zakres czynności kontrolnych obejmujących pobieranie i analizy próbek, kontrolę higieny personelu, kontrolę dokumentacji oraz kontrolę obowiązujących w zakładzie wewnętrznych systemów kontroli jakości zdrowotnej i przestrzegania zasad higieny, zasad systemu HACCP, mając na względzie konieczność zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej żywności;
- 2) sposób i tryb postępowania organów sprawujących nadzór nad jakością zdrowotną żywności i żywienia w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia niewłaściwej jakości zdrowotnej środków spożywczych, dozwolonych substancji dodatkowych i innych składników żywności, mając na względzie tryb zabezpieczania tych artykułów i uprawnienia, o których mowa w art. 40, 43 i 45, a także dokumentowanie wykonania decyzji, o których mowa w art. 46 ust. 1.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 11 w prowadzi się następujące zmiany:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 2, 5 i 9,

b) po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności.”.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365, z

Art. 94. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.¹¹⁾) art. 3 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organie nadzoru - rozumie się przez to organ Inspekcji Handlowej, Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Sanitarnej lub Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. z 2005 r. Nr 255, poz. 2143) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 1 w ust. 1 w pkt 2, w art. 44 w ust. 1, w art. 44a w ust. 3, w art. 44b w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

2) użyte w art. 12 w ust. 1 – 2, w art. 14, w art. 17 w ust. 2a – 3, w art. 18, w art. 19 w ust. 1 w pkt 3, ust. 4, 6, 7 i 9, w art. 30a w ust. 3 – 4, w art. 34 w ust. 1 w pkt 3, w art. 34a w ust. 1 i 4, w art. 35 w ust. 1, w art. 35a w ust. 3, 4 w pkt 1, w ust. 8, w art. 36 w ust. 2 w pkt 2, w ust. 5, w ust. 8 w pkt 1, w art. 38b w ust. 1 w pkt 3 i 4, w ust. 2 – 3, w art. 43 w ust. 1 i 3, w art. 43b w ust. 2 – 3, w art. 44 w ust. 3, w art. 44c, w art. 44d w ust. 2, 6 – 7, w art. 44e w ust. 1, w art. 44g w ust. 1 w pkt 2, w ust. 3, w art. 44k w ust. 1, 4 – 5, w ust. 6 w zdaniu wstępnym, w art. 44l w ust. 1, w art. 46 w ust. 1 w pkt 11a, 15, 18 – 19, w art. 50 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

3) użyte w art. 12 w ust. 3, w art. 14, w art. 17 w ust. 3, w art. 18, w art. 44i w ust. 1, w art. 44k w ust. 6 w pkt 2 w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności”;

2003 r. Nr 130, poz. 1187 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1206, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135.

4) użyte w art. 36 w ust. 1, w art. 38b w ust. 2 i 3, w art. 43e w ust. 1 w pkt 1, w art. 43f w ust. 1, 4 i 5, w art. 43h w ust. 1, w art. 43i w zdaniu wstępnym, w art. 44 w ust. 7, w art. 44d w ust. 1 w pkt 4, w ust. 6, w art. 44e, w art. 44f w ust. 8, w art. 44j w ust. 1, 2 i 5, w art. 44k w ust. 6 w pkt 2, w art. 44l w ust. 1, 3 i 5, w art. 44n w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

5) użyte w art. 44f w ust. 1, 3 – 4 i 8, w art. 44g w ust. 1 w zdaniu wstępnym w różnych przypadkach wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności”.

Art. 96. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. 1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celną, kontrolą skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Państwową Inspekcją Bezpieczeństwa Żywności i zarządcami dróg - w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

2) w załączniku wyszczególnienie naruszeń w pkt 5.1. otrzymuje brzmienie:

„Wykonywanie przewozu drogowego zwierząt przez kierowcę lub konwojenta nieposiadających kwalifikacji do transportu zwierząt potwierdzonych przez powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności”.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, oraz z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 180, poz. 1494 i 1497.

Art. 97. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – **Prawo farmaceutyczne** (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 38 w ust. 3, w art. 62 w ust. 1, w art. 74 w ust. 3 i 4, w art. 75 w ust. 4, w art. 80 w ust. 2, w art. 81 w ust. 1 i w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w art. 82 w zdaniu wstępnym, w art. 118 w ust. 2, w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

2) użyte w art. 75 w ust. 2 w pkt 6, w art. 118 w ust. 2 i 4 w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności”;

3) w art. 108 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadzór nad warunkami importu i wytwarzania w wytwórniach wytwarzających produkty lecznicze weterynaryjne, Inspekcja Farmaceutyczna sprawuje przy współdziałaniu Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

4) użyte w art. 118 w ust. 2 i 4 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”.

Art. 98. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. **o chorobach zakaźnych i zakażeniach** (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.¹⁴⁾) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135, Nr 92, poz. 882 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938, oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135.

rozporządzenia, formy i tryb współdziałania między organami Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności oraz Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie zwalczania chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi lub z ludzi na zwierzęta, uwzględniając w szczególności:

- 1) wykaz chorób zakaźnych, których dotyczy współdziałanie;
- 2) sposoby wymiany informacji epidemiologicznych i epizootologicznych oraz opracowań statystycznych;
- 3) sposoby uzgadniania postępowania między organami przy zwalczaniu chorób, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi lub z ludzi na zwierzęta;
- 4) formy powiadamiania o wykryciu ognisk chorób zakaźnych, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi lub z ludzi na zwierzęta.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409, z 2004 r. Nr 49, poz. 465, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Towary paczkowane znajdujące się w obrocie lub przeznaczone do wprowadzenia do obrotu podlegają kontroli Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Inspekcji Farmaceutycznej, w zakresie przewidzianym w niniejszej ustawie oraz w zakresie ich właściwości, w trybie i na warunkach określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Państwową Inspekcją Bezpieczeństwa Żywności;”,

b) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i

"3b. Działania w zakresie oceny materiału siewnego i pobierania prób materiału siewnego, wykonywane przez osoby akredytowane do tych czynności przez organy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, uważa się za działania wykonywane pod urzędowym nadzorem w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej, dotyczących nasiennictwa.";

2) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Hodowca, którego odmiana została wpisana do krajowego rejestru, przekazuje Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności próbkę materiału siewnego niezbędną do dokonania badań kontrolnych.”;

3) w art. 33 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informować wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności, zwanego dalej "wojewódzkim inspektorem", o wystąpieniu organizmów kwarantannowych w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, na wytwarzanym materiale rozmnożeniowym i nasadzeniowym;”;

4) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 1, nie może dokonać oceny materiału siewnego, Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej "Głównym Inspektorem", wskaże innego wojewódzkiego inspektora, który dokona oceny tego materiału.”;

5) w art. 40 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Wyniki oceny następczej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, Główny Inspektor umieszcza na stronie internetowej Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

6) w art. 42:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora pracownicy wojewódzkiego

inspektoratu bezpieczeństwa żywności, zwani dalej "urzędowymi próbobiorcami";",

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Próby materiału siewnego z partii, dla których wystawia się świadectwo Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), pobierają urzędowi próbobiorcy posiadający upoważnienie do pobierania tych prób, wydane przez kierownika laboratorium wojewódzkiego inspektoratu bezpieczeństwa żywności, posiadającego akredytację ISTA.";

7) w art. 44 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Próbkę materiału siewnego z partii, dla których wystawia się świadectwo międzynarodowe ISTA, powinny być pobierane przez osoby upoważnione przez kierownika pracowni oceny nasion wojewódzkiego laboratorium Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, posiadającej akredytację ISTA.”;

8) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego, dokonywaną przez organ Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, pobiera się opłaty."

Art. 101. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o **weterynaryjnej kontroli granicznej** (Dz. U. Nr 165, poz. 1590 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 625) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwą władzą są minister właściwy do spraw rolnictwa i Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania urzędowych lekarzy weterynarii pełnią:

- 1) powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności;
- 2) graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności - w przypadku zadań urzędowego lekarza weterynarii w granicznym posterunku kontroli.”;

2) użyte w art. 17 w ust. 3 i 9, w art. 19 w ust. 1 w zdaniu wstępnym i pkt 3, w art. 24 w ust. 2 – 4, w art. 29 w ust. 1 – 3, w art. 34 w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w ust. 3 w zdaniu wstępnym w ust. 5, w art. 35 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w ust. 3 – 4, w art. 37 w ust. 1, w art. 38 w ust. 2 w pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „graniczny lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności”;

3) użyte w art. 17 w ust. 9, w art. 19 w ust. 2 – 3, w art. 24 w ust. 4, w art. 29 w ust. 1 – 3, w art. 30 w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w ust. 5, w art. 33 w ust. 4, w art. 34 w ust. 1, w art. 37 w ust. 1, w art. 38 w ust. 2 w pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

4) użyte w art. 35 w ust. 3 i 5, w art. 39, w art. 40 ust. 1, w art. 41, w art. 42 w ust. 1 i 3 w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

5) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43 Graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności i powiatowi inspektorzy bezpieczeństwa żywności uczestniczą w programach szkoleniowych w zakresie przeprowadzania weterynaryjnej kontroli granicznej, organizowanych i prowadzonych na podstawie przepisów dotyczących organizacji Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 102. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 3 w ust. 2 i 3, w art. 4 w ust. 2, w art. 6, w art. 8, w art. 9, w art. 10 w ust. 1 w pkt 1 – 3, w ust. 2 – 3, w art. 11 w ust. 1 w pkt 1, w art. 12 w ust. 2, w art. 14 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 3, w art. 15 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 16 w ust. 1 i 6, w art. 18 w ust. 3, w art. 19 w ust. 3, w art. 20, w art. 21 w ust. 1 i 3, w art. 22 w ust. 3 i 4, w art. 25, w art. 26 w ust. 1 w pkt 1 – 2, w art. 28, w art. 29 w ust. 2, w art. 31 w ust. 1, w art. 32 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 33 w ust. 3, w art. 35 w ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

2) użyte w art. 4 w ust. 4, w art. 12 w ust. 3, art. 14 w ust. 3 – 4, w art. 16, w art. 17 w ust. 1, w art. 18, w art. 19 w ust. 1 – 2, w ust. 4 – 5, w art. 23 w ust. 3, w art. 33 w ust. 2 – 4, w art. 34, w art. 35 ust. 3 i 4, w art. 36 w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

3) użyte w art. 11 w ust. 1 w pkt 2, w art. 21 ust. 5 w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”.

Art. 103. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o **ogólnym bezpieczeństwie produktów** (Dz. U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2275) w art. 16 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności;”.

Art. 104. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o **zakładach leczniczych dla zwierząt** (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95) art. 28 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organom Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i obrotu produktami leczniczymi, paszami leczniczymi i wyrobami medycznymi stosowanymi wyłącznie u zwierząt;”.

Art. 105. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76) użyte w art. 9 w ust. 2, w art. 11 w ust. 3 w pkt 1, w art. 19 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”.

Art. 106. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 4;

2) w art. 2 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) urzędowe działania - działania w zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, podejmowane przez organy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności lub upoważnione przez nie osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;”;

3) w art. 3 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności, zwana dalej "Inspekcją", przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:”;

4) w art. 3 w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności, zwany dalej "wojewódzkim inspektorem":”;

¹⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr

5) w art. 5:

a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadził produkcję i ochronę roślin według szczegółowych metodyk zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności, zwanego dalej "Głównym Inspektorem";”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję oraz prowadzi kontrolę szkoleń dotyczących integrowanej produkcji w zakresie realizacji programu szkoleń i wydawania zaświadczeń o ukończeniu szkoleń. W tym zakresie stosuje się odpowiednio przepisy o wykonywaniu zadań kontrolnych przez Państwową Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności. Informację o wykrytych nieprawidłowościach wojewódzki inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do środowiska.”;

6) w art. 16 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez wojewódzkiego inspektora - napis "Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności";”,

7) uchyla się rozdział 5;

8) w art. 107 w ust. 1 uchyla się pkt 2.

Art. 107. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o **organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego** (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 i z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462.

„Art. 3. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej "Agencją", Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej "Agencją Restrukturyzacji", oraz Głównemu Inspektorowi Bezpieczeństwa Żywności zwanemu dalej "Głównym Inspektorem", informacje o:";

2) w art. 13 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności, zwanego dalej "wojewódzkim inspektorem", oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o dacie i miejscu poddania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży biodegradacji lub kompostowaniu.”;

3) w art. 20

a) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje się w terminie do dnia 31 maja roku zbioru na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Państwową Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności;”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyznacza wojewódzkie inspektoraty bezpieczeństwa żywności jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;”;

4) w art. 23 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji wojewódzkich inspektoratach inspekcji bezpieczeństwa żywności i nadanych im numerach identyfikacyjnych;”;

5) w art. 27a ust. 2 otrzymuje brzmienie

„2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji może zlecić Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

6) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne w przypadku, o którym mowa w art. 27a ust. 2, są wykonywane przez pracowników Inspekcji Handlowej posiadających imienne upoważnienie wydane przez wojewódzkiego inspektora.”.

Art. 108. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. **o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina** (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności, zwana dalej "Inspekcją", jest uprawniona do kontroli upraw winorośli, z których winogrona przeznaczone są do wyrobu wina gronowego.”.

Art. 109. W ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. **o rybołówstwie** (Dz. U. Nr 62, poz. 574, oraz z 2005 r. Nr 96, poz. 807) art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Inspektorzy przy wykonywaniu swoich czynności współdziałają z organami Inspekcji Celnej, Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, Policji, Państwowej Straży Rybackiej, Straży Granicznej oraz z terenowymi organami administracji morskiej.”.

Art. 110. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. **o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt** (Dz. U. Nr 91, poz. 872, oraz z 2005 r. Nr 100, poz. 837) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 1 w pkt 2, w art. 11, w art. 16 w ust. 1 w pkt 4, w art. 19 w ust. 2a, w art. 29, w art. 30 w ust. 4, w art. 31 w ust. 9, w art. 32 w ust. 1 i 2, w art. 32a w ust. 1, w art. 33 w ust. 1 w pkt 12 w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

2) użyte w art. 11 w ust. 2, w art. 32a w ust. 3 wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor

Bezpieczeństwa Żywności”;

3) użyte w art. 31 w ust. 1 w pkt 1, w ust. 7, 8 i 10, w art. wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”.

Art. 111. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 2 w pkt 17, w art. 13 w ust. 8, w art. 42 w ust. 1 pkt 1, 5, 6, w ust. 4, w ust. 5, w art. 48 w ust. 2, w art. 49 w ust. 1, w ust. 5, w ust. 13 w pkt 4, w art. 50 w ust. 1, w art. 51 w ust. 1 i 2, w art. 52a w ust. 2 w pkt 1 w lit. f), w art. 54 w ust. 2 w pkt 6, w ust. 3 i 6, w art. 55 w ust. 2, w art. 58 w ust. 1, w ust. 3 w pkt 2, w art. 72 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 85 w pkt 4a w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

2) użyte w art. 5 w ust. 1, 2, 4 w zdaniu wstępnym, w ust. 5 w zdaniu wstępnym, w ust. 7 w zdaniu wstępnym, w ust. 8 w zdaniu wstępnym, w ust. 9, w art. 6 w ust. 2 i 4, w art. 7, w art. 8 w ust. 1, 2 i 4, w art. 9 w ust. 1 – 2, w art. 10 w ust. 3, w art. 11 ust. 1 i 3, w art. 14 w ust. 1 i 7, w art. 21 w ust. 3 i 4, w art. 22 w ust. 5 – 6, w art. 24a, w art. 24b w ust. 4, w ust. 5 w zdaniu wstępnym, w ust. 10, w art. 24c w ust. 2, w art. 28 w ust. 5, w art. 29 w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w ust. 4 w zdaniu wstępnym, w ust. 6, w art. 31 w ust. 1b, w art. 36 w ust. 2, 4 i 6, w art. 38, w art. 42 w ust. 1a, 3, 6, 8, 10 i 11, w art. 44 ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 1a, w art. 45 w ust. 1 i 4, w art. 46 w ust. 1, w art. 49 w ust. 3, 6, 8, 9, 12, w art. 51 w ust. 2, w ust. 3 w zdaniu wstępnym, w ust. 4 w zdaniu wstępnym, w ust. 5 w zdaniu wstępnym i pkt 1, w ust. 7 w pkt 2, w ust. 8 w pkt 1, w art. 56 w ust. 4a, w art. 85 w ust. 1 w pkt 2a, 4a, w art. 89 w ust. 1, 2, 4, 5, w art. 91 w ust. 1 w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

3) użyte w art. 9 w ust. 2, w art. 11 w ust. 3, w art. 42 w ust. 8, w art. 46 w ust. 1, 3 i 5, w art. 48 w ust. 1, w art. 49 w ust. 9, w art. 51 w ust. 4 w ust. 6, w ust. 7 w pkt 2, w ust. 8 w pkt 1, w art. 54 w ust. 1, w ust. 2 w pkt 4, w ust. 5, 7 i 8, w art. 56 w ust. 5 w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności”;

4) użyte w art. 9 w ust. 2, w art. 11 w ust. 3, w art. 12, w art. 13 w ust. 4, w ust. 10 pkt 2, w art. 24b w ust. 3 i 9, w art. 24h, w art. 26 w ust. 3, w art. 27 w ust. 5, w art. 28 w ust. 1 i 3 w zdaniu wstępnym, w art. 34 w ust. 1 i 3, w art. 35 w ust. 1, w art. 36 w ust. 4 i 5, w art. 37 ust. 1 – 3, w art. 38 ust. 4, w art. 42 w ust. 9, w art. 43 w ust. 2, w art. 48 w ust. 1, 2 i 6, w art. 51 w ust. 6 w zdaniu wstępnym, w ust. 7 pkt 3, w ust. 8 pkt 3, w art. 52 w ust. 4 w pkt 1 w zdaniu wstępnym i w pkt 3, w art. 52a w ust. 1, 3 i 4, w art. 52b w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w ust. 2, w art. 55 ust. 1 i 3, w art. 57 w ust. 1, 6 i 8, w art. 57a w ust. 1, 2 i 4, w art. 57b, w art. 60, w art. 91 ust. 2 w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”;

5) w art. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka tego materiału jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa, z którego przywieziono ten materiał, albo potwierdzoną kopię tego świadectwa, a także w weterynaryjne świadectwo przekroczenia granicy wystawione przez granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności.”;

6) w art. 52 c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Laboratoria wykonujące badania w kierunku chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania przechowują izolaty odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i przekazują je zakładom higieny weterynaryjnej, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 2006 r. o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności (Dz. U.).

7) w art. 54

a) ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, w zakresie swojej właściwości, przygotowują i aktualizują plany gotowości zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt.

2. Plany gotowości zawierają w szczególności:

- 1) wykaz aktów prawnych dotyczących zwalczania choroby zakaźnej zwierząt;
- 2) opis choroby zakaźnej zwierząt;
- 3) określenie sposobu i źródeł finansowania zwalczania choroby zakaźnej zwierząt;
- 4) określenie struktury i organizacji zespołów kryzysowych powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności, wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności;
- 5) określenie zadań dotyczących zwalczania choroby zakaźnej zwierząt oraz organów, jednostek organizacyjnych i innych podmiotów odpowiedzialnych za realizację tych zadań;
- 6) plany szkoleń pracowników Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności oraz innych jednostek i podmiotów, o których mowa w pkt 5;
- 7) opis sposobu i zakresu opracowania oraz przekazywania informacji.

3. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania lub obrotu niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, ubocznymi produktami zwierzęcymi, produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego oraz podmioty dysponujące środkami materiałowymi i technicznymi, których udział jest niezbędny przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, współpracują z organami Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności przy opracowaniu i realizacji planów gotowości.”,

b) ust. 5 – 9 otrzymują brzmienie:

„5. Działania w zakresie sporządzania, aktualizacji i realizacji planów gotowości

powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności wykonują odpowiednio przy pomocy powiatowego, wojewódzkiego i krajowego zespołu kryzysowego.

6. W skład zespołów kryzysowych wchodzi pracownicy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności oraz przedstawiciele organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego i podmiotów, których udział jest niezbędny w zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

7. Przedstawiciele, o których mowa w ust. 6, są wyznaczani przez organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz podmioty, których udział jest niezbędny w zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, na wniosek odpowiednio powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności, wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności lub Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności.

8. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną i techniczną zespołów, o których mowa w ust. 6, zapewnia odpowiednio powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności.

9. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności przedstawia do zatwierdzenia Komisji Europejskiej krajowe plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt oraz niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach dokonanych w zatwierdzonych planach.”;

8) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. Graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności, w przypadku zagrożenia przeniesienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub na terytorium państwa trzeciego choroby zakaźnej zwierząt, w tym choroby odzwierzęcej, podlegającej obowiązkowi zwalczania, a także w przypadku jej podejrzenia lub stwierdzenia w granicznym posterunku kontroli, stosuje środki wymienione w art. 42 ust. 6 i 7 oraz art. 44, powiadamiając o tym niezwłocznie właściwego powiatowego i wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności.”.

Art. 112. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr

92, poz. 880, oraz z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) użyte w art. 61 w ust. 3, w ust. 4 w pkt 2, w art. 64 w ust. 4 w pkt 11 w lit. c w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”.

Art. 113. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o **nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych** (Dz. U. Nr 97, poz. 964, Nr 167, poz. 1746 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektorzy oddziałów terenowych Agencji przekażą wojewódzkim inspektorom Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, zwanej dalej "Inspekcją", właściwym ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, dane uzyskane ze złożonych informacji w zakresie określonym w art. 3 w terminie:";

2) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy przeprowadzaniu kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności (Dz. U.).

Art. 114. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o **organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych** (Dz. U. z 2005, Nr 244, poz. 2081) w art. 4 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaświadczenie o wpisie do rejestru zakładów umieszczających na rynku produkty pochodzenia zwierzęcego, prowadzonego przez powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności na podstawie przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego;"

Art. 115. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o **rolnictwie ekologicznym** (Dz.

U. Nr 93, poz. 898) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2) Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności, zwana dalej "Inspekcją":”;

2) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności, zwanego dalej "Głównym Inspektorem", cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadkach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 1, oraz w przypadku nieprzekazywania wykazu producentów, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1.”;

3) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności przekazuje niezwłocznie kopię zgłoszenia Głównemu Inspektorowi.”;

4) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Jednostką organizacyjną prowadzącą wykazy:

1) dostawców określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 4,

2) nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego metodami ekologicznymi, zwanych dalej "materiałem"

- jest Główny Inspektorat Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej "Głównym Inspektoratem".

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału niespełniającego wymogów przewidzianych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 1, na zasadach określonych w tych przepisach.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. **o wyrobach medycznych** (Dz. U. Nr 93, poz. 896 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) w art. 69 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Głównym Inspektorem Bezpieczeństwa Żywności;”.

Art. 117. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. **o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej** (Dz. U. Nr 93, poz. 893) w art. 11 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Głównym Inspektorem Bezpieczeństwa Żywności;”.

Art. 118. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. **o swobodzie działalności gospodarczej** (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) w art. 84 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) nadzorem nad bezpieczeństwem żywności, na podstawie ustawy z dnia o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. Nr).",

b) uchyla się pkt 7.

Art. 119. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. **o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych** (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68) w art. 39 w ust. 1 w pkt 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„2) Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Głównym Inspektorem”.”.

Art. 120. W ustawie z dnia 21 stycznia 2005 r. **o doświadczeniach na zwierzętach** (Dz. U. Nr 33, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 10 w ust. 4, w art. 13 w ust. 1 i 5, w art. 14 w ust. 2, w art. 23 w ust. 3 w pkt 1, w różnych przypadkach wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności sprawuje nadzór nad utrzymywaniem, hodowlą, prowadzeniem ewidencji zwierząt doświadczalnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców.

2. W ramach sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, pracownicy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności lub osoby wyznaczone zgodnie z przepisami o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności mają prawo do kontroli jednostek doświadczalnych, jednostek hodowlanych i dostawców, w tym do:

- 1) wstępu do wszelkich obiektów oraz miejsc lub pomieszczeń, w których zwierzęta doświadczalne są hodowane, utrzymywane lub poddawane doświadczeniom;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym kontrolą;
- 3) żądania okazywania i udostępniania dokumentów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na hodowli zwierząt laboratoryjnych lub dostarczaniu zwierząt doświadczalnych oraz dokumentów dotyczących przeprowadzania doświadczeń.

3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do nadzoru, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

3) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności w zakresie wykonywania zadań określonych w ustawie:

- 1) współpracuje z Krajową Komisją Etyczną oraz lokalnymi komisjami etycznymi;
- 2) może współdziałać z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności przekazuje corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, Krajowej Komisji Etycznej informację za rok ubiegły o przeprowadzonych kontrolach w zakresie utrzymywania, hodowli i prowadzonej ewidencji zwierząt doświadczalnych w jednostkach doświadczalnych, jednostkach hodowlanych i u dostawców.”.

Art. 121. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. **o finansach publicznych** (Dz. U. Nr 249, poz. 2104) w art. 22 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) z opłat za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności (Dz. U.);”.

Art. 122. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. **o przeprowadzaniu konkursów na stanowiska kierowników centralnych urzędów administracji rządowej, prezesów agencji państwowych oraz prezesów zarządów państwowych funduszy celowych** (Dz. U. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258) w art. 1 w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się pkt 20, 30 i 32;

2) po punkcie 34 dodaje się pkt 35 w brzmieniu:

„35) Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. **o produktach pochodzenia zwierzęcego** (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 1 w ust. 2, w art. 8 w pkt 1, w art. 15 w ust. 2 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego chyba, że prawodawstwo weterynaryjne, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności (Dz. U. Nr), stanowi inaczej.”.

3) użyte w art. 6, w art. 7 w ust. 1 – 2, 4, w art. 18 ust. 1 – 2, w art. 19 w ust. 1 – 2, w art. 20 w ust. 1 w zdaniu wstępnym, w art. 21 w ust. 4, w art. 22, w art. 23, w art. 27 w ust. 1, w art. 30 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności”;

4) użyte w art. 22, w art. 23 w ust. 2 w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności”;

5) użyte w art. 22, w art. 23 w ust. 2, w art. 24 w ust. 2 w zdaniu wstępnym w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności”.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 124. 1. Znosi się następujące centralne organy administracji rządowej z dniem 31 grudnia 2006 r.:

- 1) Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. urząd obsługujący:

- 1) Głównego Lekarza Weterynarii;

- 2) Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 125. 1. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. centralny organ administracji rządowej – Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności.

2. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, działający na podstawie odrębnych przepisów koordynuje i nadzoruje działalność Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, wykonującej zadania należące dotychczas do:

- 1) Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;

oraz

- 4) Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w zakresie nadzoru nad warunkami zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku oraz wody do spożycia,
- 5) Inspekcji Handlowej, w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych.

3. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. Główny Inspektorat Bezpieczeństwa Żywności jako urząd obsługujący Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności.

Art. 126. 1. Znosi się z dniem 31 grudnia 2006 r. wojewódzkich inspektorów:

- 1) inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa;
- 2) inspekcji jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.

2. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. wojewódzkich inspektorów bezpieczeństwa żywności.

Art. 127. 1. Znosi się z dniem 31 grudnia 2006 r. wojewódzkich lekarzy weterynarii jako kierowników wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej.

2. Z dniem 1 stycznia 2007 r. dotychczasowe zadania wojewódzkich lekarzy weterynarii. o których mowa w ust. 1, przejmują wojewódzcy inspektorzy

bezpieczeństwa żywności.

Art. 128. 1. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. urzędy obsługujące (inspektoraty):

- 1) wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa;
- 2) inspektorów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych;
- 3) wojewódzkich lekarzy weterynarii.

2. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. oddziały wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych

3. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. oddziały i delegatury wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

4. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. wojewódzkie inspektoraty bezpieczeństwa żywności jako urzędy obsługujące wojewódzkich inspektorów bezpieczeństwa żywności.

Art. 129. 1. Znosi się z dniem 31 grudnia 2006 r. powiatowych lekarzy weterynarii.

2. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności.

3. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. urzędy obsługujące powiatowych lekarzy weterynarii.

4. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. powiatowe inspektoraty bezpieczeństwa żywności jako urzędy obsługujące powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności.

Art. 130. 1. Znosi się z dniem 31 grudnia 2006 r. granicznych lekarzy weterynarii oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych.

2. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności.

3. Likwiduje się z dniem 31 grudnia 2006 r. urzędy obsługujące granicznych lekarzy weterynarii oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych.

4. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2007 r. graniczne inspektoraty bezpieczeństwa

żywności jako urzędy obsługujące granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności.

Art. 131. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy:

- 1) Inspekcji Weterynaryjnej,
 - 2) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
 - 3) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
 - 4) zatrudnieni na stanowiskach związanych z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru nad warunkami zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku oraz wody do spożycia w Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
 - 5) zatrudnieni na stanowiskach związanych z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w Inspekcji Handlowej
- stają się pracownikami Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

2. Kierownicy przekształcanych oraz likwidowanych głównych inspektoratów, wojewódzkich inspektoratów, powiatowych inspektoratów, granicznych inspektoratów, a także oddziałów i delegatur w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy, są obowiązani zawiadomić na piśmie pracowników o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy.

3. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁸⁾) stosuje się odpowiednio.

4. Stosunki pracy z pracownikami likwidowanych inspekcji oraz pracownikami, o których mowa w art. 131 ust. 1 pkt 4 i 5, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli przed upływem tego terminu nie zostaną tym pracownikom zaproponowane warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie nieprzyjęcia przez tych pracowników zaproponowanych warunków pracy lub płacy.

5. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

6. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, albo

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005

wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 4, pracownikom przysługują świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunki pracy rozwiązuje się z powodu likwidacji urzędu.

7. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 4 i 5 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.¹⁹⁾).

Art. 132. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy kierownicy zlikwidowanych urzędów dokonają wszelkich wymaganych prawem czynności związanych z zakończeniem działalności kierowanych przez nich urzędów.

Art. 133. 1. Postępowania wszczęte przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz Inspekcję Weterynaryjną i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpatrzeniu, według przepisów dotychczasowych, przez odpowiednie organy Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

2. Postępowania wszczęte przez Państwową Inspekcję Sanitarną oraz Inspekcję Handlową, w zakresie objętym niniejszą ustawą, i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpatrzeniu, według przepisów dotychczasowych, przez odpowiednie organy tych inspekcji.

Art. 134. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie lub stanowiące własność Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa przechodzą z mocy prawa odpowiednio

r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 132, poz. 1110 i Nr 249, poz. 2104.

w trwały zarząd lub w zarząd albo własność Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności;

- 2) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie lub stanowiące własność wojewódzkich inspektoratów weterynarii, wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd albo własność wojewódzkich inspektoratów bezpieczeństwa żywności;
- 3) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie lub stanowiące własność powiatowych inspektoratów weterynarii, oddziałów wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, oddziałów i delegatur wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd albo własność powiatowych inspektoratów bezpieczeństwa żywności;
- 4) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie lub stanowiące własność granicznych inspektoratów weterynarii, oddziałów wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wykonujących kontrolę graniczną, oddziałów granicznych wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd albo własność granicznych inspektoratów bezpieczeństwa żywności.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, przeznaczenie niektórych składników majątkowych będących w posiadaniu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Handlowej służących do realizacji zadań Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.

3. Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 135. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Główny Inspektor Bezpieczeństwa

Żywności przejmuje z mocy prawa laboratoria kontrolno-analityczne i laboratoria specjalistyczne prowadzone dotychczas przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz Inspekcję Weterynaryjną.

2. Pracownicy zatrudnieni w laboratoriach, o których mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy, stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności. Art. 131 ust. 2 – 7 stosuje się odpowiednio.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przejęcia przez Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności laboratoriów, o których mowa w ust. 1.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) tryb przejęcia laboratoriów,
- 2) rodzaje przejmowanych składników mienia oraz etaty i środki finansowe niezbędne do prowadzenia tych laboratoriów.

Art. 136. Państwowa Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przejmuje z mocy prawa zobowiązania i wierzytelności Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 137. Decyzje wydane przez znoszone organy zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności chyba, że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 138. 1. Główny Inspektor opracuje i uzgodni z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, program restrukturyzacji laboratoriów Inspekcji, zawierający kierunki zmian i ich skutki finansowe, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia badań laboratoryjnych w zakresie działania Inspekcji.

2. W terminie 30 miesięcy od dnia uzgodnienia programu, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor przeprowadzi restrukturyzację laboratoriów Inspekcji oraz złoży

sprawozdanie z jej przebiegu i rezultatów ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Art. 139. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Inspekcji Weterynaryjnej – należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności;
- 2) Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Głównym Lekarzem Weterynarii – należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności;
- 3) wojewódzkim inspektorem jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wojewódzkim inspektorem ochrony roślin i nasiennictwa albo wojewódzkim lekarzem weterynarii – należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności;
- 4) powiatowym lekarzem weterynarii – należy przez to rozumieć powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności;
- 5) granicznym lekarzem weterynarii lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnych – należy przez to rozumieć granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności;
- 6) Głównym Inspektoracie Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Głównym Inspektoracie Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Głównym Inspektoracie Weterynarii – należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Bezpieczeństwa Żywności;
- 7) wojewódzkim inspektoracie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wojewódzkim inspektoracie ochrony roślin i nasiennictwa albo wojewódzkim inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat bezpieczeństwa żywności;
- 8) powiatowym inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć powiatowy inspektorat bezpieczeństwa żywności;
- 9) granicznym inspektoracie weterynarii – należy przez to rozumieć graniczny inspektorat bezpieczeństwa żywności.

Art. 140. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 141, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów art. 17 ust. 2 i 4, art. 17a ust. 3, art. 20 ust. 6 i 8, art. 31 ust. 8 pkt 1 i 2, art. 34 pkt 1, 2 i 3, art. 38 i art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów art. 104 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 141. Traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 142. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2006 r., z wyjątkiem:

- art. 33 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2010 roku,
- art. 131 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt ustawy jest realizacją założeń programu rządowego „Tanie Państwo” realizowanego przez Rząd Premiera Kazimierza Marcinkiewicza w celu uczynienia administracji rządowej bardziej skuteczną, a jednocześnie tańszą, w pełni odpowiadającą potrzebom obywateli i wymogom sprawnego, nowoczesnego państwa oraz funkcjonującą w oparciu o zasadę racjonalnego układu organizacyjnego i kompetencyjnego, w szczególności pod kątem racjonalizacji zakresów kompetencji i redukcji kosztów działania podmiotów inspekcyjno-kontrolnych działających w strukturze administracji rządowej.

Proponowane w projekcie ustawy zmiany doprowadzić mają w założeniu do likwidacji aparatu obsługowo-organizacyjnego dotychczasowej Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz Inspekcji Weterynaryjnej i powołanie w ich miejsce Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Zmiana ta ma spełnić podstawowe trzy cele: redukcję kosztów działalności inspekcji, poprawienie skuteczności ich działania oraz zmniejszenie ilości kontroli u przedsiębiorców.

Prace nad projektem niniejszej ustawy zostały poprzedzone powołaniem Rady ds. Systemu Bezpieczeństwa Żywności Zarządzeniem Nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 2006 r. Na zakończenie działalności Rady zostało sporządzone sprawozdanie, z którego wynika zasadność połączenia jednostek organizacyjnych spełniających zadania o charakterze inspekcyjno-kontrolnym w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa żywności. Rada zaproponowała powołanie Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności w miejsce obecnie funkcjonujących: Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz części Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Inspekcji Handlowej, w zakresie, w jakim te dwie ostatnie Inspekcje sprawują nadzór nad żywnością. Przejęte powinno zostać również jedno zadanie realizowane przez Inspekcję Ochrony Środowiska w zakresie nadzoru nad odpadami (odpady z przygotowania i przetwórstwa produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego). Zasadą powinno być przeniesienie posiadanych zasobów kadrowych,

majątkowych i finansowych (w tym całości lub części laboratoriów) wraz z zadaniami przejmowanymi przez nową Inspekcję.

Uproszczenie systemu nadzoru i wyeliminowanie zjawiska nakładania się obszarów kontroli poszczególnych służb inspekcyjnych powinno służyć rzeczywistemu wdrożeniu zasad swobody działalności gospodarczej. Dlatego też proponowane przez Radę rozwiązania wychodzą naprzeciw postulatom środowisk przedsiębiorców, którzy wskazują mnogość organów kontroli jako jeden z czynników utrudniających rozwój przedsiębiorczości w Polsce.

Analiza zadań i organizacji inspekcji odpowiedzialnych za kontrolę bezpieczeństwa żywności w Polsce dokonana przez Radę, wskazuje na możliwość i zasadność ich konsolidacji w jeden spójny system nadzoru. W opinii Rady, odpowiednio zaplanowany i wdrożony proces połączenia zadań w jednej instytucji kontrolnej, przyniesie korzyści dla gospodarki i będzie miał pozytywny wpływ na działalność administracji rządowej w tym sektorze.

Przystępując do opracowania projektu nowego systemu bezpieczeństwa i jakości żywności w Polsce, brano pod uwagę przede wszystkim regulacje prawne obowiązujące w Unii Europejskiej, potrzebę zapewnienia kompleksowego i skutecznego nadzoru inspekcyjnego, optymalne wykorzystanie istniejących zasobów ludzkich, finansowych i potencjału istniejących inspekcji. Uwzględniono również obserwowane na świecie tendencje do konsolidacji służb kontrolnych oraz oczekiwane przez przedsiębiorców stworzenie przejrzystych zasad kontroli sektora żywnościowego.

W pierwszym etapie proces konsolidacji zmierzać będzie do racjonalizacji kosztów, zaś po osiągnięciu docelowej struktury organizacyjnej będzie miała miejsce ich optymalizacja.

W pracach nad projektem ustawy kierowano się wytycznymi wskazanymi przez Radę uwzględniając regulacje zawarte w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. Rozporządzenie to ustanawia ogólne zasady wykonywania kontroli urzędowych

mających na celu sprawdzenie zgodności z regułami ukierunkowanymi w szczególności na: zapobieganie, eliminowanie lub ograniczanie dopuszczalnych poziomów zagrożenia ludzi i zwierząt, bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne, a także gwarantowanie uczciwych praktyk w handlu żywnością i paszami oraz ochronę interesów konsumenta łącznie z etykietowaniem żywności i środków żywienia zwierząt oraz innymi formami przekazywania informacji konsumentom.

Reguły zawarte w rozporządzeniu stanowią podstawę dla zintegrowanego i horyzontalnego podejścia, niezbędnego do wykonania spójnej polityki kontroli w zakresie bezpieczeństwa środków spożywczych, środków żywienia zwierząt, zdrowia zwierząt i ich dobrostanu.

Z rozporządzenia 882/2004, oraz wielu innych dokumentów dyrektywnych i rozporządzeń UE wynika, że kontrole w dziedzinie środków spożywczych i środków żywienia zwierząt muszą być przeprowadzane przez kompetentne władze krajów członkowskich. Jednakże, wskutek kryzysu „dioksynowego”, BSE, „nitrofenowego”, czy „pryszczycowego”, rośnie nacisk, aby Komisja Europejska zapewniła skuteczność kontroli przeprowadzanych przez kraje członkowskie, a także by w całej Unii istniały takie same standardy jakościowe. Innymi słowy, Komisja ma „funkcję monitorującą” w odniesieniu do tego, jak przeprowadzane są kontrole krajowe. Z wyżej wymienionych dokumentów wynika również, że „kompetentne władze” krajów członkowskich są różne. Każdy kraj członkowski samodzielnie wyznacza ciała odpowiedzialne za kontrolę środków spożywczych i środków żywienia zwierząt. Ważne jest, by organizując instytucje kontrolne unikać dublowania lub mnożenia kontroli. Ich kompetencje powinny być ściśle określone i nie zachodzące na siebie.

W projekcie ustawy proponuje się utworzenie zintegrowanego i jednolitego systemu kontroli bezpieczeństwa i jakości żywności w Polsce, na bazie urzędowych służb kontrolnych działających w obszarze bezpieczeństwa żywności, w oparciu o ich potencjał, zasoby oraz dotychczasowy dorobek inspekcyjny i laboratoryjny. Obecnie, zadania związane z urzędową kontrolą artykułów rolno-spożywczych pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, w uprawie lub hodowli, skupie, składowaniu, przetwórstwie,

obrocie krajowym (hurtowym i detalicznym) oraz handlu zagranicznym są realizowane przez sześć instytucji kontrolnych:

- 1) Inspekcję Weterynaryjną;
- 2) Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 3) Inspekcję Jakości Handlowej i Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 4) Państwową Inspekcję Sanitarną;
- 5) Inspekcję Handlową;
- 6) Inspekcję Ochrony Środowiska.

W kompetencjach ww. instytucji znajduje się m.in. kontrola parametrów jakości zdrowotnej i jakości handlowej surowców, produktów żywnościowych oraz środków żywienia zwierząt, a także sprawowanie nadzoru nad odpadami.

Przejęcie tych zadań przez jedną Inspekcję ma na celu zapewnienie wzmocnienia systemu bezpieczeństwa żywności w Polsce, poprzez podniesienie skuteczności urzędowej kontroli artykułów żywnościowych na wszystkich etapach produkcji i obrotu, zapewniając realizację wymagań określonych w regulacjach wspólnotowych oraz wypełnienie odnośnych zaleceń Komisji Europejskiej^{*)}. Jest merytorycznie i organizacyjnie uzasadnionym, aby obszar kompetencji nowej Inspekcji został wytyczony w oparciu o zakres działalności w obszarze bezpieczeństwa żywności wszystkich instytucji, które wejdą w skład tej Inspekcji. W ten sposób, urzędową kontrolą bezpieczeństwa żywności w Polsce zostałyby objęte cały łańcuch produkcji i obrotu żywności od "pola do stołu", a realizacja zadań kontrolnych zostałaby wsparta przez aktualnie modernizowaną bazę laboratoryjną. Nowo utworzona Inspekcja przejęłaby też inne zadania, jak realizacja programów monitoringowych czy udział w Systemie Szybkiego Ostrzegania o Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywienia Zwierząt (RASFF).

^{*)} Zalecenie dotyczące wzmocnienia struktur administracyjnych działających w obszarze bezpieczeństwa żywności w Polsce zostało sformułowane w Kompleksowym Raporcie Monitorującym w sprawie przygotowań Polski do członkostwa, 5 listopada 2003 r.

W dotychczasowych strukturach pozostałyby służby sanitarne i weterynaryjne Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Ze względu na specyfikę działania tych służb, związaną z bezpieczeństwem państwa, ich włączenie w skład nowej Inspekcji nie jest uzasadnione. Jednakże w projekcie ustawy zaproponowano prawne uregulowanie zasad współpracy pomiędzy służbami MON i MSWiA, a Państwową Inspekcją Bezpieczeństwa Żywności.

Planowana struktura organów Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności przedstawiała by się następująco:

- 1) Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności, kierujący Inspekcją i pełniący funkcję koordynacyjną w stosunku do organów niższego stopnia,
- 2) wojewódzcy inspektorzy bezpieczeństwa żywności, koordynujący działalność Inspekcji na terenie województw,
- 3) powiatowi oraz graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności, pełniący funkcje wykonawcze w terenie oraz na obszarze przejść granicznych.

Obsługę organów Inspekcji będą wykonywać odpowiednio: Główny, wojewódzkie oraz powiatowe /graniczne inspektoraty bezpieczeństwa żywności.

Proponuje się, aby Inspekcja w całości weszła w skład administracji rządowej i była zorganizowana według pionowej hierarchii podległości. Wojewódzkie oraz powiatowe/graniczne inspektoraty nie powinny wchodzić w skład administracji zespolonej, lecz podlegać Głównemu Inspektorowi. Za takim rozwiązaniem przemawia zarówno uzyskanie wyższej skuteczności działania, szczególnie w sytuacjach kryzysowych, jak też możliwość bardziej racjonalnego wykorzystania środków finansowych, przeznaczanych przez budżet państwa na utrzymanie Inspekcji.

Konsolidacja dotychczasowych struktur inspekcyjnych pozwoli na zminimalizowanie funkcji obsługowych, które z uwagi na obecne rozproszenie angażują znaczną część zasobów ludzkich. Pozwoli to na zwiększenie zatrudnienia na stanowiskach inspektorskich, na których odnotowuje się aktualnie największe potrzeby kadrowe, niezbędne do prawidłowej realizacji zadań.

Połączenie dotychczasowych inspekcji da również możliwość uporządkowania

spraw związanych z ich siedzibami, majątkiem, wyposażeniem specjalistycznym i biurowym, co powinno w perspektywie przynieść istotne oszczędności. Dotyczy to zarówno jednostek administracyjnych, jak i laboratoriów. Należy tu jednak podkreślić, że o ile gotowość do zespolenia administracyjnego możliwa jest do uzyskania już od dnia 1 stycznia 2008 r., o tyle restrukturyzacja laboratoriów powinna być rozłożona na okres ok. 3 lat, aby nie został zagrożony potencjał analityczny tych jednostek.

Laboratoria

We wszystkich pięciu inspekcjach, w przypadku których planowana reorganizacja obejmie zaplecze laboratoryjne (Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej) łącznie funkcjonuje 180 laboratoriów; tak więc średnio w przeliczeniu na jedno województwo przypada 11 laboratoriów. Liczba jednostek laboratoryjnych w poszczególnych województwach wynosi od 7 - w województwie opolskim do 16 - w województwie wielkopolskim; drugie w kolejności jest województwo mazowieckie z liczbą 15 laboratoriów.

Laboratoria te wykonują analizy produktów spożywczych, badania epizootyczne (w tym zoonoz), a także analizy środków żywienia zwierząt, materiału siewnego, roślin i produktów roślinnych, wody (wodociągowej, studziennej oraz ścieków i wody powierzchniowej), gleby i podłoży uprawowych, środków ochrony roślin.

Planowane zmiany związane z utworzeniem Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności powinny być powiązane z reorganizacją laboratoriów kontrolno-analitycznych obecnie funkcjonujących w strukturach organizacyjnych inspekcji w taki sposób, aby podnieść sprawność i skuteczność działalności analitycznej, dostosowując jej zakres do obszaru kompetencji nowej Inspekcji.

Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia WE Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., podstawą funkcjonowania laboratoriów, realizujących analizy na potrzeby urzędowej kontroli żywności jest urzędowe potwierdzenie kompetencji badawczych poprzez spełnienie wymagań normy PN EN ISO/IEC 17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i

wzorcujących” (akredytacja).

Uzyskanie i utrzymanie akredytacji laboratoriów wymaga zabezpieczenia znacznych środków finansowych. Ponadto, w sytuacji zmian organizacyjnych, związanych z przejściem laboratoriów posiadających akredytację do struktury organizacyjnej nowej Inspekcji, niezbędnym będzie przeprowadzenie audytów w tych laboratoriach. Na ten cel także niezbędne będzie zapewnienie odpowiednich środków finansowych oraz zaplanowanie takiego przedsięwzięcia z odpowiednim wyprzedzeniem.

Przebieg reorganizacji bazy laboratoryjnej musi być szczegółowo zaplanowany, a harmonogram zmian powinien być rozłożony na okres co najmniej 2-3 lat tak, aby uniknąć zaburzeń w funkcjonowaniu laboratoriów i, tym samym, wywołania skutków ubocznych w postaci niezamierzonych zagrożeń w systemie kontroli bezpieczeństwa żywności.

Wprowadzenie proponowanych rozwiązań określonych w projekcie ustawy wiąże się z potrzebą dokonania zmian w obowiązujących aktualnie aktach prawnych, w tym głównie w ustawach:

- 1) z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 3) z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 4) z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 5) z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej;

Zmiany powinny obejmować również niektóre przepisy innych ustaw, odnoszących się do zadań Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Inspekcji Handlowej.

Nowelizacji będą wymagać również rozporządzenia wydane na podstawie upoważnień zawartych w wymienionych ustawach. Należy podkreślić, iż na ich podstawie wydano dotychczas 124 akty wykonawcze, w tym:

- 1) 15 na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej;
- 2) 33 na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 3) 50 na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 4) 18 na podstawie ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 5) 8 na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

Nowa inspekcja będzie skuteczniejsza, gdyż będzie miała większe możliwości działania – bardziej kompleksowego badania podmiotu kontrolowanego. Tym samym spowoduje to zmniejszenie ilości kontroli, co będzie z korzyścią dla podmiotów podlegających kontroli.

Aby zmiana została przeprowadzona bez szkody dla sprawnej i pełnej realizacji zadań inspekcyjnych, konieczne jest funkcjonalne i organizacyjne połączenie wszystkich w/w inspekcji, z pozostawieniem szeregu dotychczasowych odrębności w zakresie zakresu trybu i form przeprowadzania kontroli.

Zmiany mają nastąpić na wszystkich poziomach organów inspekcji. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności będzie realizował zadania dotychczas powierzone różnym podmiotom. W ten sam sposób wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności będzie realizował zadania dotychczas powierzone organom likwidowanych inspekcji na poziomie wojewódzkim. Ponadto zamiast powiatowych lekarzy weterynarii (oraz obsługujących ich inspektoratów) powstaną powiatowi inspektorzy bezpieczeństwa żywności (oraz obsługujące je powiatowe inspektoraty bezpieczeństwa żywności). Trzeba przy tym zauważyć, że w Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa nie było stricte struktur powiatowych, ale istniała możliwość tworzenia oddziałów i delegatur. W praktyce struktury te funkcjonowały prawie we wszystkich powiatach. Utworzenie struktur powiatowych jest więc w pełni uzasadnione.

Powstaną również graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności oraz inspektoraty ich obsługujące w miejsce dotychczas funkcjonujących granicznych

organów funkcjonujących w likwidowanych inspekcjach.

Wskazane powyżej zmiany pociągają za sobą konieczność dokonania odpowiednich zmian w wielu ustawach. Akty wykonawcze pozostaną w mocy do czasu wydania nowych ale nie dłużej niż przez 18 miesięcy od daty wejścia w życie ustawy.

Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności będzie funkcjonowała na podstawie odrębnej ustawy o IBŻ. Ustawa ta będzie określała zarówno organizację inspekcji jak również tryb kontroli.

Ponadto projektowana ustawa zawiera szereg przepisów o charakterze przejściowym, regulujących kwestię osób zatrudnionych w strukturach likwidowanych inspekcjach, ich mienia (m.in. laboratoria), postępowań wszczętych przez te Inspekcje przed dniem wejścia w życie ustawy oraz czasowego (maksymalnie 12 miesięcy) obowiązywania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie uchylanych przepisów.

Analiza kosztów

Zmniejszenie kosztów działalności ma nastąpić przede wszystkim poprzez zmniejszenie zatrudnienia oraz lepszym wykorzystaniu posiadanych składników majątkowych inspekcji.

Ponadto Rada dokonała zestawienia zatrudnienia i środków budżetowych przeznaczanych w poszczególnych inspekcjach na realizację zadań statutowych w latach 2004 –2006.

Przyjęto, że bazą nowotworzonego systemu kontroli bezpieczeństwa i jakości żywności będą połączone w całości: Inspekcja Weterynaryjna, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W konsekwencji przyjętego założenia dokonano agregacji wielkości zatrudnienia i środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań statutowych w tych Inspekcjach (wykonanie za lata 2004 – 2005 oraz plan na rok 2006). Należy zwrócić uwagę, że wymienione wyżej Inspekcje finansowane są ze środków budżetowych planowanych w części budżetowej Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz w budżetach poszczególnych wojewodów.

W ustawie budżetowej na rok 2006 zaplanowano łącznie dla trzech ww. Inspekcji: zatrudnienie - 8577 etatów i wydatki 386890 tys. zł, z czego wydatki bieżące – 369492 tys. zł.

Analizując dane dotyczące zatrudnienia zauważa się, że maleje ono w kolejnych latach – co jest efektem urealnienia w poszczególnych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej planowanego zatrudnienia w stosunku do zatrudnienia wykonywanego. Urealnianie zatrudnienia dokonywane jest na etapie opracowywania projektu ustawy budżetowej, co między innymi powoduje zmniejszenie dysproporcji między planowymi a wykonanymi przeciętnymi wynagrodzeniami, czego przykładem są dane na rok 2006.

Zgodnie ze sprawozdaniami z wykonania budżetu Państwa / Rb-70 /, wykonane zatrudnienie na koniec roku 2005 w trzech omawianych Inspekcjach /przewidzianych do połączenia/, wynosiło ogółem 7196 etatów. W ustawie budżetowej na 2006 rok zatrudnienie w ww. jednostkach zostało zaplanowane na poziomie 8577 etatów, co oznacza, że na początku 2006 roku pozostało do wykorzystania przez te Inspekcje 1379 etatów. Z powyższego wynika, że planowane na 2006 rok zatrudnienie łączne w Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, jest znacznie (19,2%) wyższe od liczby etatów wykonanych na koniec roku 2005.

Z analizy zadań dokonanych przez Radę wynika również, że do nowego organu zadania powinny przekazać także Państwowa Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Handlowa oraz Inspekcja Ochrony Środowiska. W przypadku podjęcia decyzji o takim przekazaniu, należałoby dokonać adekwatnego przesunięcia limitu zatrudnienia i wydatków.

Z uwagi na brak szczegółowych danych dotyczących etatów oraz środków finansowych przeznaczonych na realizację przez Państwową Inspekcję Sanitarną oraz Inspekcję Ochrony Środowiska zadań związanych z kontrolą żywności nie dokonano symulacji dot. zwiększenia zatrudnienia i środków na rzecz nowo tworzonego organu z tytułu przejęcia zadań od tych Inspekcji. W związku z tym proponuje się, aby zadanie Inspekcji Ochrony Środowiska zostało przekazane bez konsekwencji kadrowych i finansowych.

Inspekcja Handlowa, przedstawiając do przekazania część statutowych zadań wykazała, że wszystkie zadania dotyczące kontroli żywności realizuje w tej Inspekcji 296,2 etatów, co stanowi 24% przeciętnego realnego zatrudnienia, /a 18,5% przyjętego w ustawie budżetowej na 2006 r. dla tej Inspekcji/. Jeżeli w Inspekcji Handlowej pozostałyby niektóre zadania w zakresie kontroli żywności, jak np. kontrola cen, wyrobów tytoniowych, alkoholowych, ochrona zbiorowych interesów konsumentów, to konieczne jest zmniejszenie w/w liczby przekazywanych etatów o 65 i środków o 2463 tys. zł, co oznacza przesunięcie z Inspekcji Handlowej 231 etatów z kwotą 7745 tys. zł.

Należy mieć na uwadze, że przesunięć limitów zatrudnienia i środków finansowych w trakcie roku budżetowego można dokonywać w ramach wielkości zaplanowanych w ustawie budżetowej na dany rok (z ewentualnym uwzględnieniem wielkości otrzymanych z rezerwy na zmiany organizacyjne i nowe zadania w sferze budżetowej).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcja Handlowa, Państwowa Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, urzędy wojewódzkie.

Konsolidacja służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo żywności:

- spowoduje wzrost skuteczności w zakresie podejmowanych działań interwencyjnych w sytuacjach bezpośrednich i pośrednich zagrożeń bezpieczeństwa żywności. Jest to ważne wobec dużego zagrożenia bezpieczeństwa obrotu żywnością (importu), w tym zagrożeń wynikających z ewentualnego wejścia do obrotu żywności przeterminowanej, żywności z kontrowersyjnymi dodatkami, żywności GMO itp.,
- pozwoli na wypracowanie skoordynowanej polityki w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego Polski;
- z punktu widzenia systemowego może zaistnieć niespójność dwóch sfer działalności mianowicie sfera jakości żywności oraz sfera bezpieczeństwa żywności. Pierwsza z nich ma na ogół charakter permanentnej kontroli zgodności żywności z normami, a druga ma charakter działań prewencyjnych, ale również działań interwencyjnych.

Zakres konsultacji projektu:

Zostaną przeprowadzone szerokie konsultacje społeczne projektu z zainteresowanymi podmiotami, związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, producentami żywności – organizacjami i instytucjami branżowymi i konsumenckimi.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektor finansów publicznych.

Zgodnie z dokumentem „*Tanie i Sprawne Państwo*” oszczędności wynikłe z utworzenia nowej inspekcji wyniosą w 2007 r. ok. 3 mln. zł. Wynika to z faktu, jak ocenia się w Sprawozdaniu z dnia 31 maja 2006 r. Rady do spraw Systemu Bezpieczeństwa Żywności (s. 19), że będzie to efekt racjonalizacji zatrudnienia.

Założeniem zmiany jest ujednoczenie aparatu obsługowo – organizacyjnego.

W przypadku planowanego połączenia urzędów zmniejszy się (stosownie do

nowych zadań) liczba etatów w zakresie kadry obsługującej i administracji oraz liczba etatów kierowniczych (stanowiska Głównego Inspektora Weterynarii, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, a także ich zastępców, oraz dyrektorów generalnych w tych urzędach). Oszczędność będzie stanowić przewidywana skala wynagrodzeń dla tych stanowisk za 2006 r.

Ponadto zmniejszą się koszty inspekcji – ze względu na mniejszą ilość kontroli będącą wynikiem unifikacji i racjonalizacji systemu inspekcyjnego. W pierwszym okresie funkcjonowania wystąpią jednorazowe koszty restrukturyzacji i połączenia trzech obecnie funkcjonujących instytucji.

Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedmiotowa regulacja nie będzie miała istotnego wpływu na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Proponowane rozwiązania w długim okresie czasu mogą oddziaływać pozytywnie na konkurencyjność gospodarki, a przede wszystkim na podniesienie poziomu bezpieczeństwa żywności.

Wpływ regulacji na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Powstanie jednolitej Inspekcji spowoduje zmniejszenie ilości kontroli w podmiotach gospodarczych, co będzie miało pozytywny wpływ na ich funkcjonowanie.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Proponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.